

1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Π.

1
B
50

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 9^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Ἀδελφική Ἀγάπη.	202
ΑΘΗΝΑΙ-ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:	
Ἀνάκτορα (τὰ) τοῦ Μίνως.	50
Ἀνοιξίς.	102
Ἀντανάκης (ὁ).	330
Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ.	83
Βαρβαρότης.	131
Δέκα χιλιάδες.	179
Δένδρον (τὸ).	323
Δόξα καὶ Πλούτος.	138
Ἔθνος καὶ Ἀθίς.	314
Εἰς τὰ λουτρά.	234
Ἐκθέσεις (αἱ).	347
Ἐξετάσεις (αἱ) τοῦ κηρῆνος.	195
Ἔργασία.	290
Ἐφηβος (ὁ) τῶν Ἀντικυθήρων.	338
Ζήτημα ἀνατροφῆς.	115
Ζέστης (τῆς).	218
Ζωολογικὸς (ὁ) Κῆπος.	254
Θάνατος Βασιλέως.	19
Θεόδωρος Χελδράτχ.	282
Λώρης Μαργαρίτης (μετ' εἰκόνας).	60
Μαθηταὶ Δημοσιογράφοι.	91
Μελέτη καὶ μελέτη.	190
Μετὰ τὰς ἐξετάσεις.	211
Μετὰ τὰς ἐορτάς.	3
Μερικοὶ τεχνοκρίται.	356
Μία Ἀπάντησις.	267
Μικρὸς (ὁ) βασιλεὺς.	146
Παραμύθια (τὰ) τοῦ Οὐγγῶ.	67
Πατεῖς με πατῶ σε.	242
Πατριωτισμὸς.	27
Περιγίηται (οἱ).	106
Πρώτη Σεπτεμβρίου.	277
Ρεβόλβερ (τὸ).	74
Σκάνδαλον (τὸ).	310
Σκηνὴ εἰς τὸ τράμ.	258
Σπουδαῖον ζήτημα.	374

Συγγραφεὺς δωδεκαετίς.	230
Τελευταία (ἡ).	413
Τέλος (τὸ) τῆς Βοηροπούλας.	203
Τὸ ἄλλο ἄκρον !	123
Ὑπὲρ ἐνὸς ἀνδριάντος.	43
Ὑποδοχὴ (ἡ) τῆς Νύμφης.	366
Φθινόπωρον.	299
Ἀθρόον Βραβεῖον (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν)	375
Ἀλλήθειας: 60, 66, 171, 236, 266, 283, 290, 323, 246, 354, 414	
Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως. 14, 23, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 141, 152, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 207, 215, 222, 231, 238, 247, 254, 262, 270, 279, 286, 293, 303, 310, 318, 326, 335, 345, 350, 358, 366, 375, 391, 399, 414	
Ἀλώπηξ καὶ Τράγος.	142
Ἀνὰ τὴν Ὀλλανδίαν.	274
ΑΝΔΡΕΙΟΣ (ὁ) ΔΑΙΔΑΛΕΥΣ (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων): 229, 245, 253, 261, 269, 277, 285, 292, 301, 309	
Ἀντώνιος Κ. Κυριακίδης.	326
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	
Ἀποτελέσματα 70οῦ Διαγωνισμοῦ (Λύσεων).	151
Ἀποτελέσματα 71ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων).	302
Ἀπο-ελέσματα 72ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος).	219, 228
Ἀποτελέσματα 73ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων).	358
Ἀποτελέσματα Α' Διαγωνισμοῦ Ψεσπαθώματος.	246, 293
Ἀποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς, (μετὰ 2 εἰκόνων).	292
ΑΣΩΤΟΣ (ὁ) ΥἱΟΣ (μετὰ 38 εἰκόνων).	212, 220, 225, 236, 244, 252, 257, 268, 275, 283, 289, 299, 308, 317, 321, 331, 337, 348, 353, 364, 372, 380, 385, 394, 410

	Σελ.
Βασίλειον (τὸ) τῶν παιγιδίων.	6
Βασιλεὺς (ὁ) καὶ ἡ μήτηρ του.	179
Βάτραχος καὶ πεταλούδα.	147

ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ (ἡ) μετὰ 28 εἰκόνων.	7, 17, 28, 34, 43, 52, 61, 70, 75, 83, 89, 99, 108, 115, 123, 132, 140, 148, 153, 164, 172, 180, 188, 195, 201
---------------------------------	--

Βρυκόλακες (οἱ) διαλογικὸν διήγημα.	187, 198, 206
Δέκα παιδιὰ (κωμωδία).	30, 36, 46, 54

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Διαγωνισμὸς 73ος (Δύσεων).	6
Διαγωνισμὸς 74ος (Δύσεων).	142
Διαγωνισμὸς 75ος (Δύσεων).	286
Διαγωνισμὸς 76ος (Ἀσκήσεων).	339
Β' Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος.	251

Δοκιμὴ (ἡ).	59
Δόξα καὶ κακομοιρία.	155
Δώρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως.	392
Ἐγκαταλειφθεῖσα (ἡ).	235

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :

Ἀλεξάνδρα Ν. Προεστοπούλου.	387
Ἀλέξανδρος Α. Μιχαηλίδης.	28
Ἀπόστολος Γ. Μιχαηλίδης.	7
Γεράσιμος Α. Λασκαράτος.	20
Ζουλέττα.	118
Ἡράκλειτος Νικολαΐδης.	54
Κατίνα Σ. Ν. Προεστοπούλου.	371
Κωνστ. Ν. Κωνσταντινίδης.	92
Νίκος Γ. Δαμάσκος.	260
Παραδείσης Καρασόπουλος.	340
Πιπίτσα Θ. Αθανασιάδου.	379
Οἱ Βραβευθέντες εἰς τὸν Α'. Διαγωνισμὸν τοῦ Ξεσπαθώματος (18 εἰκόνες).	393
Ἐκδόσεις (ἡ) τοῦ ελεφάντος (τὸ Βραβευθὲν διήγημα τοῦ 72ου Διαγωνισμοῦ, μετὰ 8 εἰκόνων).	228
Ζωντανὰ (τὰ) Δινίγματα, (παιγιδίων).	51
Θηρίον (τὸ) Ζῆλος.	71
Θυγατέρες (αἱ) τοῦ Πιέρου.	259
Καρδία μητέρας καὶ καρδία κόρης (μετὰ 2 εἰκόνων).	157, 162, 170
Καρδία (ἡ) μιᾶς κούκλας.	22
Κική Δ. Πιπινιπούλου (μετ' εἰκόνας).	267
Κλήρωσις (ἡ) τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως.	382
12η Κυριακὴ τῆς Διαπλάσεως (μετὰ 7 εἰκόνων).	401
Κουκλο-οἰκογένεια. (μονόλογος)	214

ΚΥΡΙΑ (ἡ) ΤΡΟΜΑΡΑ (νηπιακὸν μετὰ 16 εἰκόνων).	117
125, 129, 140, 148, 156, 164, 174, 177, 188, 197, 205, 209	

Λαίμαργία καὶ Ἐγκράτεια	356
Λόγια τοῦ Κολόμβου.	122

Λύσεις Μαγικῶν Εἰκόνων (εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν) :	63, 79, 95, 166, 262, 414
--	---------------------------

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :

Ποῦ εἶνε ὁ ἄλιεύς τῶν Κοραλίων ;	324
Ποῦ εἶνε ὁ βαρκάρης ;	180
Ποῦ εἶνε ὁ Γεωργάκης ;	14
Ποῦ εἶνε ὁ δευτερός ὁδηγός ;	96
Ποῦ εἶνε οἱ δύο καλλιτέχναι ;	32

	Σελ.
ΜΕΓΑ (τὸ) ΔΑΣΟΣ μετὰ 36 εἰκόνων.	1, 20, 26, 38, 41, 49, 58, 67, 73, 84, 92, 97, 106, 113, 121, 130, 137, 145, 158, 162, 169, 178, 185, 193, 203, 210, 217, 227, 231, 241, 249, 260, 265, 273, 281, 293, 313, 322, 329, 340, 345, 355, 361, 369, 377, 387, 395, 407

ΜΙΚΡΟΙ (οἱ) ΒΟΣΚΟΙ. (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων).	325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 390, 398, 413
---	---

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς	139
Μικρὸς Διαγων. Μεταφράσεως.	238
Μικρὸς Διαγων. Καλλιγραφίας.	278

Μύλος (ὁ) τοῦ Διαδόλου.	342, 350
Μυστηριώδης (ἡ) φωνή.	291, 301
Μυστικὸν (τὸ) τῆς κυανῆς λίμνης.	94, 99, 110
Ναυάγιον (τὸ) τοῦ καπετάν Νικολά (μετὰ 5 εἰκόνων).	65, 76, 81
Νυμφαῖαι (οἱ).	285
Ξεράδια (τὰ).	147
Ξύλο ποῦ ἔβγαλε τριχάς.	234

Ὁδηγίαι πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.	62, 79, 86, 94, 102, 126, 134, 150, 166, 174, 182, 190, 198, 206, 222, 246, 262, 270, 294, 318, 334, 342
---	--

Ὁδηγὸς τοῦ συνόρου τοῦ τῆς Διαπλάσεως.	10
--	----

Παιδικὸν Πνεῦμα.	14, 22, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 86, 95, 102, 111, 119, 127, 135, 142, 151, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 206, 214, 222, 230, 238, 247, 254, 262, 270, 278, 286, 294, 303, 310, 318, 326, 335, 342, 350, 358, 366, 375, 383, 399, 414
------------------	--

Παρίδοξο: εὐσπλαγχνία.	243
------------------------	-----

Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις.	16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176, 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 416
-----------------------	---

Ποιήτρια δεκαετίας.	398
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς.	388
Πρώτη (ἡ) ἐπιστολή.	324, 333
Πταίει ὁ Ἰούλιος Βέρν (μετ' εἰκόνας).	33
Ρόδον (τὸ).	5
Σκηνὴ πρωτοχρονιάτικη (2 γελοιογραφίαι).	4
Σκύλοι (οἱ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως.	347
Ταξιδίον (τὸ) τῶν Ἀρετῶν.	118, 126, 134
Ταξιδιωταὶ (οἱ) καὶ ὁ Παρίας.	372
Τέχνασμα (τὸ) τοῦ Παναγῆ (κωμωδία).	306, 315
Τρεῖς (οἱ) φίλοι.	98
Υἱὸς σιτοργῆ.	262

ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ (ὁ) ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ (νηπιακὸν μετὰ 12 εἰκόνων).	5, 21, 25, 37, 45, 53, 57, 69, 78, 93, 101, 105
--	---

Χρέος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα.	186
Χωρὶς φίλην.	363, 370, 378, 390
Ὡραία ἀπάντησις.	86

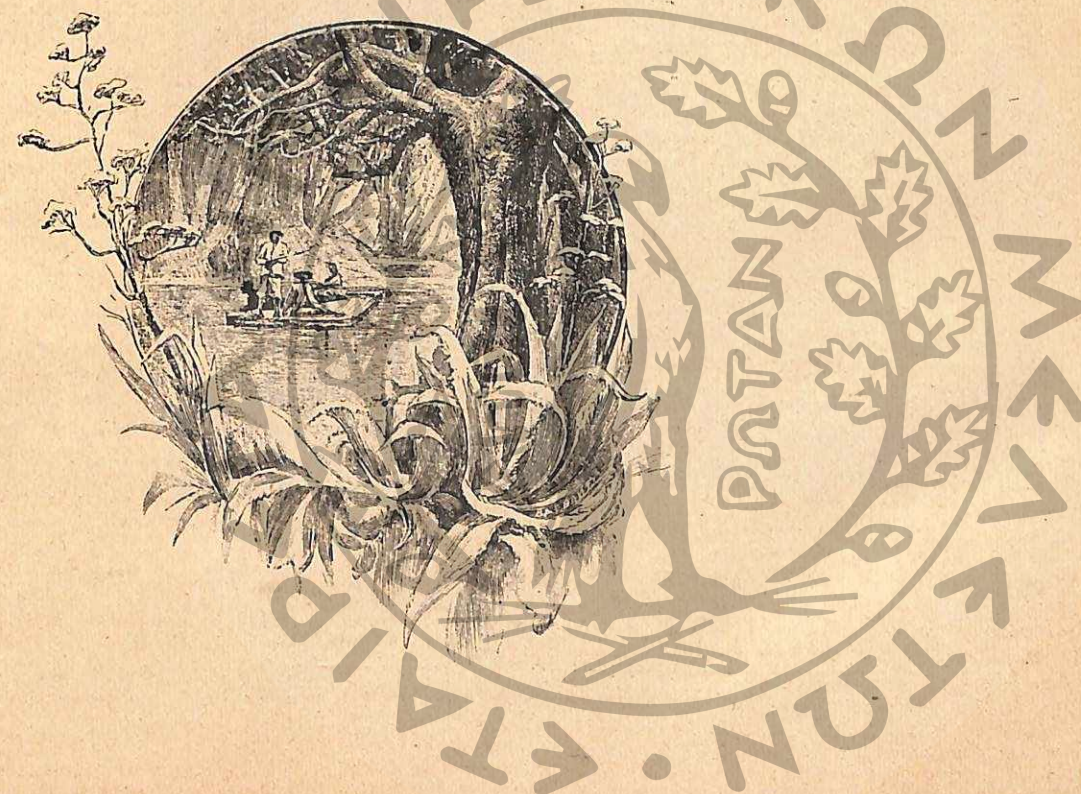
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

	Σελ.
Ἀγάπη.	131
Ἀλώπηξ ἐξογκωθεῖσα (μῦθος).	383
Ἀλώπηξ καὶ Ἐχίνος (μῦθος).	307
Ἀλώπηξ πρὸς προσωπίδα (μῦθος).	278
Αὐγὴ καὶ κόρη.	226
Γατὶ (τὸ) καὶ τὸ παιδάκι.	82
Ἐν εἶδει περιστέρως.	5
Ἐχστε γιὰ ψηλὰ βουνά.	326
Ἥλιος (ὁ) καὶ ὁ Ἀέρας.	54
Καθρέπτης-καρδιά.	362
Καλύδο (τὸ).	413
Κήτη καὶ κωιδὸς (μῦθος).	350
Κίχλα (μῦθος).	395
Κύων κρέας φέρων (μῦθος).	250

	Σελ.
Λουτρά (τὰ) τοῦ κόρακα.	46
Ξένο.	114
Παιδικὴ ὀπτασία.	211
Παιδὶ τυρό.	333
Πατρίδα (ἡ).	394
Πρώτος (ὁ) φίλος.	122
Πρῶτο (τὸ) του χαμόγελο.	38
Πρωτὶ καὶ βράδυ.	27
Πτηνὸν (τὸ) τῆς Ἐρήμου.	340
Στῆχοι ἐκ αἰῶς πείρας.	365
Τί νὰ ᾄδουν.	75
Τίνος μοιάζει.	22
Χελιδὼν καὶ ὄρνις (μῦθος).	268
Χῆνες (οἱ) (μῦθος).	374

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 280 εἰκόνας καὶ κωμῆματα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7.—Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος

Ἐκάστος τόμος (ἓν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»

τιμᾶται ἄδετος φρ. 7.—Χρυσόδετος φρ. 10.

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ενιστῶμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθῆναις, 5 καὶ 12 Ἰανουαρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}.—Ἀριθ. 1—2

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΔΙΟΥ Β ΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΜΕΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

— Καὶ περὶ ἀμερικανικοῦ Κόγγου οὐ-
δεὶς λόγος ἀκόμη ; . . ἠρώτησεν ὁ Μάξ
Οὐμπέρ.

— Τίς ἡ ἀνάγκη, ἀγαπητέ μου Μάξ ; . .
ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ. Μήπως αἱ με-
γάλαι ἐκτάσεις μᾶς λείπουν εἰς τὸς Ἡ-
νωμένους Πολιτείας ; . . Πόσαι νέαι καὶ
ἔρημοι χῶραι πρὸς ἐξερεύνησιν, ἀπὸ τῆς
Ἀλάσκας μέχρι τοῦ Τεξάς ! . . Πρὶν ἀ-
ποικίση κανεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καλ-
λίτερά μοῦ φαίνεται ν' ἀποικίση εἰς τὸ
ἐσωτερικόν.

— Ἐ, ἀγαπητέ μου Τζὼν, ἂν τὰ πράγ-
ματα ἐξακολούησούν ἔτσι, τὰ εὐρωπαϊκὰ
ἔθνη θὰ μοιρασθοῦν ἐπὶ τέλους τὴν Ἀφρι-
κὴν, μίαν ἑκτασιν δηλαδὴ ἀπὸ τρεῖς δισε-
κατομμύρια ἐκτάρια ! . . Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ
τὴν ἐγκαταλείψουν ὁλωςδίῳ εἰς τοὺς
Ἀγγλοὺς, τοὺς Γερμανοὺς, τοὺς Ὀλ-
λανδοὺς, τοὺς Πορτογάλους, τοὺς Γάλ-
λους, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Ἰσπανοὺς, τοὺς
Βέλγους ; . .

— Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν νὰ κά-
μουν ἐδῶ, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, ὅπως
οὔτε οἱ Ρῶσσοι, καὶ διὰ τὴν ἴδιον λόγον.

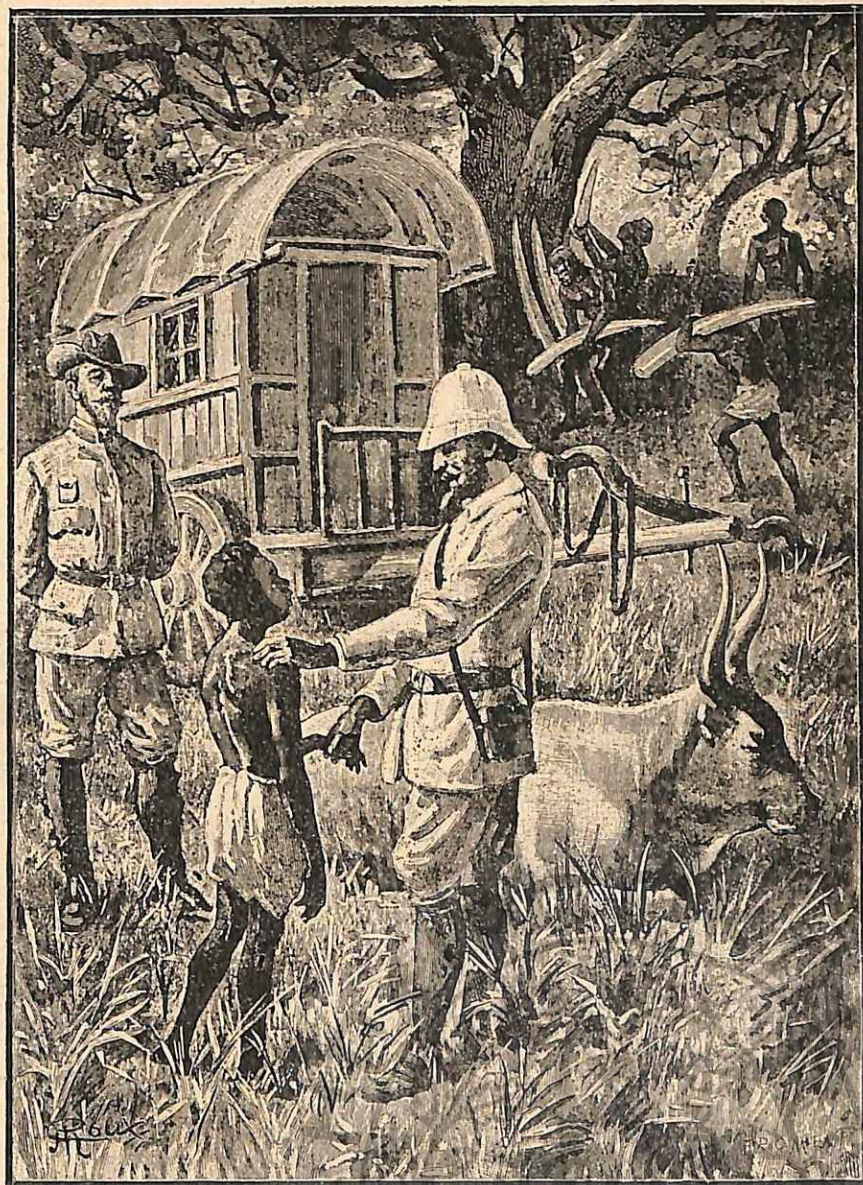
— Ποῖον, δηλαδὴ ;

— Ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ κουράζῃ, κα-
νεὶς τὰ πόδια του, ὅταν ἀρκεῖ νὰ πλώσῃ
τὰ χέρια του.

— Καὶ ὅμως, ἀγαπητέ μου Τζὼν, ἡ
ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀργὰ ἢ γρήγορα,
θὰ ζητήσῃ καὶ αὐτὴ τὸ μεριδίον τῆς . .
Ὑπάρχει Κόγγον γαλλικόν, Κόγγον
βελγικόν, Κόγγον γερμανικόν καὶ Κόγ-
γον . . ἀνεξάρτητον, τὸ ὅποιον μόνον τὴν
εὐκαιρίαν περιμένει, διὰ νὰ θυσιάσῃ τὴν
ἀνεξαρτησίαν του. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ χώρα,
τὴν ὁποίαν διετρέξαμεν ἐπὶ τρεῖς ἡδὴ
μῆνας . .

— Ὡς περίεργοι, ὡς ἀπλοῖ περίεργοι,
Μάξ, καὶ ὅχι ὡς κατακτηταί !

— Ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη, ἄξιε
πολλὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ! ὁ

« Δὲν ἐκουράσθης, Λάγκα ; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, λαμβάνων
τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου. » (Σελ. 3 στήλ. θ'.)

πέλαθεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Λοιπὸν ἐπανα-
λαμβάνω, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀ-
φρικῆς, ἡ Δημοκρατία ἤμπορούσε νὰ ἰ-
δρύσῃ θαυμαστὴν ἀποικίαν. Ὑπάρχουν
γαῖαι γονιμώταται, μὲ πλουσίαν ἄρδευ-
σιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ φύσις κατέβαλεν

ὅλα τὰ ἔξοδα, διότι αἱ γαῖαι αὗται καλύ-
πτονται ὑπὸ ὑγροῦ δικτύου, τὸ ὅποιον δὲν
στελερεῖ ποτέ.

— Οὔτε ἀκόμη καὶ με αὐτὴν τὴν
φοδερὰν ζέστην, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ,
σπογγίζων ὁλονὲν τὸ μέτωπόν του, τὸ

ὅποιον ἐπύρνον ὁ τροπικὸς ἥλιος.
— Ἄ, μπᾶ! δὲν μας μέλει πιά γιὰ ζέστη!.. ἀνέκραξεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ. Ἡμεῖς ἐνεκλιματίσθημεν πλέον, ἐγίναμεν σὰν τοὺς μαύρους, καὶ μὴ πρὸς κατοφανισμόν σου, ἀγαπητέ φίλε! Ἐπειτα εἶνε ἀκόμη Μάρτιος; ποὺ νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὐγουστος, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου θὰ σου τρυποῦν τὸ δέρμα σὰν καρφὰ πυρακτωμένα!..

— Τὸ βέβαιον εἶνε, Μᾶξ, ὅτι ἀρκετὰ θὰ ὑποφέρωμεν ἕως νὰ γίνωμεν μαύροι, Παχουῖνοι ἢ Ζανζιβάρηται, μετὰ τὴν λεπτὴν μας ἐπιδερμίδα, τὴν γαλλικὴν σου καὶ τὴν ἀμερικανικὴν μου... Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι τελειόνομεν μετ' ὀλίγον ἐνδιαφέρουσαν ἐκδρομὴν, τὴν ὁποίαν ἠυνόησεν ἡ τύχη... Ἄ, δὲν βλέπω τὴν ὥραν πότε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Λιμπρεβίλλην, καὶ νὰ αναπαυθῶμεν ἐπιτέλους ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ τριμήνου αὐτοῦ ταξιδίου!

— Συμφωνῶ, ἀπεκρίθη ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ, ὅτι ἡ περιπετειώδης μας ἐκδρομὴ παρουσίασε κάποιον ἐνδιαφέρον. Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι δὲν μου ἔδωσε πᾶν ὅ,τι ἐπερίμενα ἀπὸ αὐτὴν...

— Τί λέγεις, Μᾶξ; Τόσαι ἐκατοντάδες μιλίων διὰ μέσου χώρας ἀγνώστου... τόσοι κίνδυνοι ἐν τῇ μέσῃ φυλῶν ὀλίγη... τόσαι μάχαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀντηλλάχθησαν πυροβολισμοὶ πρὸς τοξείατα... τόσα κυνήγια, τὰ ὁποία ὁ νομιδικὸς λέων καὶ ὁ λυβικὸς πάνθηρ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των... ἐκατόμβαι ὀλόκληροι ἐλεφάντων, θυσιασθέντων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀρχηγοῦ μας Οὐρδαξ... συγκομιδὴ ἐλεφαντόδοντος πρώτης ποιότητος, ἡ ὁποία θὰ ἤρκει διὰ νὰ προμηθεύσῃ πλῆκτρα εἰς ὅλα τὰ πιάνα τοῦ κόσμου, — καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, τολμᾷς ἀκόμη νὰ λέγῃς ὅτι δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος;

— Ναὶ καὶ ὅχι, Τζὼν. Αὐτὰ ποὺ συνέβησαν εἰς ἡμᾶς, εἶνε τὰ συνήθη ποῦ συμβαίνειν εἰς κάθε περιηγητὴν τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς... Τὰ ἴδια ἀπαντᾷ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς διηγήσεις τῶν ταξιδιωτῶν τοῦ Μπάρτ, τοῦ Βούρτων, τοῦ Σπῆκ, τοῦ Γράντ, τοῦ Λίβιγκστον, τοῦ Στάνλεϋ, τοῦ Σέρπα Πίντο, τοῦ Μασσάρκ, τοῦ Βίσεμαν, τοῦ...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἰς τὴν ἐμπροσθίων τροχῶν τοῦ ἀμαξίου προσέκοψεν εἰς πέτραν ὀγκώδη, καὶ ὁ ἐπελθὼν κλονισμὸς διέκοψε τὴν ἀπαρίθμησην τῶν ἐξερευνητῶν τῆς Ἀφρικῆς. Τῆς διακοπῆς ἐπωφελέθη ὁ Τζὼν Κόρτ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ:

— Ἀλλὰ λοιπὸν ἐπερίμενες νὰ συναντήσωμεν εἰς τὸ ταξίδι μας;

— Ναί, ἀγαπητέ μου Τζὼν.

— Ἀπρόοπτα;

— Κάτι περισσότερον ἄλλως τε τὰ ἀπρόοπτα ὁμολογῶ ὅτι δὲν μας ἔλειψαν.

— Ἐκπληκτικὰ τότε;

— Ἀκριβῶς: αὐτὴ εἶνε ἡ λέξις καὶ ὁ μῶς, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου μας, δὲν ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ τὴν μεταχειρισθῶ οὔτε μίαν μόνην φοράν.

— Βλέπω, Μᾶξ, ὅτι μία γαλλικὴ ψυχὴ εὐχαριστεῖται δυσκολώτερα...

— Ἀπὸ μίαν ἀμερικανικὴν, ἀγαπητέ μου Τζὼν; Τὸ ὁμολογῶ, ἀν' αἱ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἀποκομίζεις ἀπὸ τὸ ταξίδι μας, σοὺ ἀρκοῦν...

— Καὶ μου περισσεύουν, Μᾶξ...

— Καὶ ἐὰν ἐπιστρέφῃς εὐχαριστημένος...

— Εὐχαριστημένος... προπάντων διότι ἐπιστρέφω!

— Καὶ νομίζεις, ὅτι οἱ ἀναγνώσται ποὺ θὰ ἐδιάβαζαν τυχὸν τὴν διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ταξιδίου, θὰ ἐφώναζαν «Διάβολε! τί περίεργον ποὺ εἶνε!»;

— Ὡ, θὰ ἦσαν πολὺ ἀπαιτητικοί, ἂν δὲν το ἐφώναζαν!

— Ὁχι, Τζὼν, ὅχι... καὶ δὲν θὰ εἶχαν πολὺ ἄδικοι...

— Μὰ τί θὰ ἤθελαν λοιπὸν; ἀντεῖπεν ὁ Τζὼν Κόρτ: νὰ τελειώσωμεν τὴν ἐκδρομὴν μας εἰς τὴν κοιλίαν κανενὸς λέοντος ἢ κανενὸς τῶν ἀνθρωποφάγων τοῦ Οὐμπάκη;

— Ὁχι, Τζὼν, ὅχι: καί, χωρὶς νὰ φθάσωμεν μέχρι τοιαύτης λύσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν στερεῖται κάποιου ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἀναγνώστας καὶ προπάντων τὰς ἀναγνώστριάς, — θὰ ἤμπορούσαμε νὰ ὀρκισθῇς τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἶδαμεν καὶ ἀνεκαλύψαμεν κάτι τι περὶ τοῦ ἀπρόσμενου, ὅ,τι ὅσα εἶδαν καὶ ἀνεκάλυψαν οἱ πρόδρομοί μας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν;

— Ὁχι, Μᾶξ, πραγματικῶς.

— Λοιπὸν, ἐγὼ ἠλπίζα ὅτι θὰ ἤμειθα τυχερότεροι...

— Ἀχόρταγε, ποῦ θέλεις νὰ παρουσιάσῃς τὴν ἀπληστίαν σου ὡς προτέρημα! Ὑπέλαβεν ὁ Τζὼν Κόρτ. Τὸ κατ' ἐμέ, δηλοῦν ὅτι ἐχόρτασα, καὶ ὅτι δὲν ἐπερίμενα ἀπὸ τὸ ταξίδι μας περισσότερα ὅ,τι μᾶς προσέφερε...

— Δηλαδή τίποτε!

— Ἐπειτα, Μᾶξ, τὸ ταξίδι δὲν ἐτελείωσε, καὶ εἰς τὸ διάστημα τῶν πέντε ἢ ἑξ ἑβδομάδων ποὺ μας χρειάζονται ἕως νὰ φθάσωμεν εἰς Λιμπρεβίλλην...

— Ὁχι δά! ἀνέκραξεν ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ. Μὰ τί περιμένεις λοιπὸν ἀπὸ μίαν ἀπλουστάτην ὁδοπορίαν κερθανίου, ἀπὸ ἓνα περίπατον μετὰ ἀμάξι, ἢ ἂν θέλῃς, μετὰ λεωφορεῖον;

— Ποῖος ξέρει!.. ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἀμάξιον ἐσταμάτησε διὰ τὸν σταθμὸν τῆς νυκτός, κάτωθεν ἐνὸς γηλοφου μετὰ πέντε ἢ ἑξ ὥραια δένδρα, — τὰ μόνον τὰ ὁποῖα ἐφαί-

νοντο ἐπὶ τῆς εὐρείας ἐκείνης πεδιάδος, φωτιζομένης τότε ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου.

Ἦτο ἡ ἐξόμνη ὥρα τῆς ἐσπέρας. Ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν, εὐρισκομένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦς μοῖρας βορείου πλάτους, τὸ λυκόφως διαρκεῖ ὀλίγον, ἡ νύξ δὲν θὰ ἐβράδυεν νάπλωθῃ, καὶ μάλιστα προσηνίζετο σκοτεινότης, διότι νύφη πυκνὰ θάπερπτον τοὺς ἀστέρας, καὶ ἡ ἡμισέληνος θὰ ἔδωε ταχέως.

Τὸ ἀμάξιον, προωρισμένον ἀποκλειστικῶς πρὸς μεταφορὰν ταξιδιωτῶν, δὲν περιεῖχεν οὔτε ἐμπορεύματα οὔτε τροφίμα. Φαντασθῆτε ἐν εἰδὸς βαγονίου μετὰ τέσσαρας ὀγκώδεις τροχοὺς, συρόμενον ἀπὸ τρία ζεύγη βοῶν. Τὸ βαγόνιον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆρχετο τις διὰ θύρας ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου ἐξώστου, εἶχε μικρὰ παράθυρα εἰς τὰ πλάγια, καὶ ἦτο διηρημένον εἰς δύο δωμάτια. Ἐκ τούτων, τὸ μὲν ὀπισθεν κατεῖχετο ὑπὸ δύο νέων, εἰκοσιπέντε ἕως εἰκοσιῆς ἐτῶν, τοῦ ἀμερικανοῦ Τζὼν Κόρτ καὶ τοῦ γάλλου Μᾶξ Οὐμπέρ, τὸ δὲ ἐμπροσθεν ὑπὸ τινος ἐμποροῦ πορτογάλου, ὀνομαζομένου Οὐρδαξ, καὶ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ κερθανίου, ὀνόματι Κάμη. Ὁ ὁδηγὸς οὗτος, ἰθαγενὴς τοῦ Καμερούν, ἦτο ἱκανώτατος περὶ τὸ ἔργον τῆς ὁδηγίας διὰ μέσου τῶν φλογερῶν ἐκτάσεων τοῦ Οὐμπάκη.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγάλου τούτου ὁδοπορικοῦ ἀμαξίου ἦτο ἀμειψτος ὑπὸ ἔποψιν στερεότητος. Μεθ' ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ταύτης ἐκδρομῆς, εὐρίσκειτο ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τόσῳ καλὴν κατάστασιν, ὥστε θὰ ἔλεγε τις ὅτι ἐπέστρεφεν ἀπὸ ἀπλοῦν περίπατον δεκαπέντε ἢ εἴκοσι λευγῶν. Καὶ ὅμως εἶχε διανύσῃ περισσότερα ἀπὸ χίλια μίλλια.

Τρεῖς μῆνας πρότερον, ἡ ἀμαξία αὕτη εἶχε ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Λιμπρεβίλλην (Libreville = Ἐλευθερόπολις) τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου. Ἐκεῖθεν, διευθυνθεῖσα πρὸς ἀνατολὰς, ἐπροχώρησε διὰ τῶν πεδιάδων τοῦ Οὐμπάκη, πέραν τοῦ Βαχάρ-ἐλ-Ἀδιὰδ, ἐνὸς τῶν παραποτάμων, οἱ ὁποῖοι χύνουν τὰ ὕδατά των εἰς τὴν λίμνην Τάδ.

Εἰς ἓνα τῶν ριωτέρων παραποτάμων τῆς δεξιᾶς ὁδοῦ τοῦ Κόγγου ἢ Ζαίρου, ἡ χώρα αὕτη ὀφείλει τὸν ὀνόματός της. Ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ γερμανικοῦ Καμερούν, — τοῦ ὁποίου ὁ διοικητὴς εἶνε γενικὸς πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ, — καὶ δὲν ὀρίζεται ἐπακριβῶς εἰς κανένα γεωγραφικὸν χάρτην, οὔτε τὸν νεώτατον. Ἄν δὲν εἶνε ἔρημος, — ἔρημος ἄλλως τε μετὰ ἰσχυρὰν βλάστησιν, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν Σαχάραν, — εἶνε τοῦλάχιστον ἀχανὴς χώρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ χωρία εἶνε διεσπαρμένα εἰς μεγάλας ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις. Οἱ ἰθαγενεῖς εὐρίσκονται ἐκεῖ δια-

κῶς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὑποδουλοῦνται ἢ ἀλληλοσκοτώνονται, καὶ τρέφονται ἀκόμη μετ' ἀνθρώπινον κρέας, ὅπως παραδείγματός χάριν οἱ Μουμπουτού, μεταξὺ Νεῖλου καὶ Κόγγου. Τὸ φρικωδέστερον εἶνε, ὅτι τὰ παιδία χρησιμοποιοῦνται συνήθως πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν καννιβαλικῶν τούτων ἐνστίκτων. Οἱ ἱεραπόστολοι ὅθεν κάμουν κάθε τρόπον διὰ νὰ λυτρώσων τὰ δυστυχῆ πλάσματα, εἴτε ἀρπάζοντες αὐτὰ διὰ τῆς βίας, εἴτε ἐξαγοράζοντες, καὶ τὰντρέφουν ἐπειτα χριστιανικῶς, εἰς τὰ ἱεραποστολεῖα τὰ ἱδρυμένα κατὰ μήκος τοῦ ποταμοῦ Σιράμπα. Ἐν τούτοις τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα ἱδρύματα θὰ διελύοντο ἐσχάτως ἐλλείψει πόρων, ἂν ἡ γεναιοδωρία τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Γαλλίας, δὲν ἤρχετο πρὸς βοήθειάν των.

Πρέπει νὰ προσέσωμεν ἐδῶ, ὅτι εἰς τὸν Οὐμπάκην, τὰ ἰθαγενῆ παιδία θεωροῦνται ὡς τρέχον νόμισμα διὰ τὰς ἐμπορικὰς πράξεις. Ἀντὶ χρημάτων, πληροῦν ἐδῶ μετὰ ἀγοράκια ἢ μετὰ κοριτσάκια τὰς διαφόρους πραγματείας, τὰς ὁποίας οἱ ἐμποροὶ εἰσάγουν μέχρι τοῦ κέντρου τῆς χώρας. Οὕτως, ὁ πλουσιώτερος τῶν ἰθαγενῶν εἶνε ὁ ἔχων τὴν πολυαριθμοτέραν οἰκογένειαν.

Μολοντί ὁ πορτογάλος Οὐρδαξ δὲν εἶχεν εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς πεδιάδας τὰς ἀγρόμενος ὑπὸ ἐμπορικοῦ συμφέροντος ἂν καὶ δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἐμπορικὰς πράξεις καὶ ἀνταλλαγὰς μετὰ τὰς παραποτάμους φυλάς τοῦ Οὐμπάκη ἂν καὶ ὁ μόνος λόγος ὁ ὁποῖος τὸν ἐφείρεν ἐκεῖ, ἦτο νὰ προμηθευθῇ ἀρκετὴν ποσότητα ἐλεφαντόδοντος, κυνηγῶν τοὺς ἐλέφαντας, οἱ ὁποῖοι ἀφθονοῦν εἰς τὴν χώραν, ἐν τούτοις ἐσχετίσθη ἐκὼν ἄκων καὶ μετὰ τὸς ἀγρίους τοῦ Κόγγου λαούς... Εἰς πολλὰς συναντήσεις μάλιστα, ἠνγκάσθη νὰ πορεύσῃ τὰς ἐχθρικός δόξας καὶ νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἀμυντικὰ κατὰ τῶν ἰθαγενῶν τὰ ὅπλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προῦριζε μόνον διὰ τὸ κυνήγιον τῶν παχυδέρμων... Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ κερθανίου δὲν ἠρίθμει ὡς τώρα οὔτε ἐν θυμῷ, ἀνεκνυσίας μάλιστα ἠυξήθη κατ' ὁδόν.

Διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς, εἰς ἓν χωρίον, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Βαχάρ-Ἐλ-Ἀδιὰδ, ὁ Τζὼν Κόρτ καὶ Μᾶξ Οὐμπέρ κατῶρθαν νὰ λυτρώσων ἐν παιδίον ἀπὸ τὴν φρικώδη τύχην, ἡ ὁποία το ἀνέμενε, καὶ νὰ το ἐξαγοράσουν, πληρώσαντες ὀλίγα ὑελοურγήματα. Ὁ μικρὸς οὗτος ἰθαγενὴς, δέκα περίπου ἐτῶν, εἶχε συμπαθῇ καὶ γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ νιγριτικὸς τύπος δὲν ἦτο πολὺ καταφανής. Ὅπως παρατηρεῖται εἰς μερικὰς φυλάς, τὸ χρομὰ του δὲν ἦτο τόσον μαῦρον, ἡ κόμη του μᾶλλον ξανθὴ καὶ ὅχι τόσον οὐλῇ, ἡ μύτη του γρυπὴ μᾶλλον καὶ ὅχι ἀνάσιμος, τὰ χεῖλη του

λεπτὰ καὶ ὄχι φουσκωμένα: τὸ σῶμά του ἦτο ὑγιὲς καὶ εὐρωσττον, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔλαμπαν ἀπὸ εὐφροσύνης, καὶ ἡσθάνθη ταχέως πρὸς τοὺς σωτηράς του ἐν εἰδὸς οὐκ ἡλικίας στοργῆς.

Τὸ δυστυχὲς τοῦτο πλάσμα, τὸ ὁποῖον ἔχωρίσθη τὴν οἰκογένειάν του, ἡ μᾶλλον τὴν φυλὴν του, διότι δὲν εἶχεν οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα, ὠνομάζετο Λάγκας. Ἀρ' οὐ ἐπὶ τινι χρόνῳ ἀνετράφη ὑπὸ ἱεραποστόλων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐμαθον ὀλίγα γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ, εἶχε τὴν κακοτυχίαν νὰ πέσῃ πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Δόνκων, καὶ φαντάζεται τις ὁποῖον οἰκτρὸν τέλος τὸν ἀνέμενε...

Ἐλκυσθέντες ἀπὸ τὴν ἀρσώσιν καὶ ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν τοῖς ἐφανερώσαν, οἱ δύο φίλοι ἡσθάνθησαν ζωηρὰν συμπάθειαν πρὸς τὸν Λάγκαν. Τὸν περιέλαψαν, τὸν ἐνέδυσαν, τὸν ἐχόρτασαν, τὸν ἐδίδαξαν πολλὰ πράγματα, διότι ὁ μικρὸς εἶχεν ἔκτακτον καὶ πρώτον ἀντίληψιν. Καὶ τώρα ὁποῖα διαφορά εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μικροῦ Λάγκα! Ἀντὶ νὰ ἐρῇσκειται, ὅπως τὰ δυστυχῆ παιδία τῶν ἰθαγενῶν, εἰς κατάστασιν ζωντανῶ ἐμπορεύματος, θὰ ἔζη εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Λιμπρεβίλλης, ὡς θετὸς τροπὸν τινὰ υἱὸς τοῦ Μᾶξ Οὐμπέρ καὶ τοῦ Τζὼν Κόρτ... Τὸν ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν θὰ τὸν ἐγκατέλειπον. Παρὰ τὴν μικρίαν τοῦ ἡλικίαν, τὸ ἐννοούτεν, ἡσθάνετο ὅτι ἀγκυπᾶται, καὶ δάκρυα εὐγνωμοσύνης ἔρρεον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, καθὲς φοράν ποῦ τὸν ἐθώπευον οἱ εὐεργεταί του.

Ὅταν τὸ ἀμάξιον ἐστάθη, οἱ βόες κατακουρασμένοι, ἐξηπλώθησαν ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. Ἀμέσως ὁ Λάγκας, ὁ ὁποῖος εἶχε περὶ πορὴν εἰς ἐν διάστημα, πότε προηγούμενος καὶ πότε ἀκολουθῶν τὸ ἀμάξιον, προσέτρεξε κατ' ἡν στιγμὴν οἱ δύο φίλοι κατήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξώστου.

— Δὲν ἐκουράσθης, Λάγκα; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου.

— Ὁχι... ὅχι... ἐκεῖ γὰρ πάντα... καλὸ εἶνε νὰ τρέχῃ... ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας, μειδιῶν μετὰ χεῖλη καὶ μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν Τζὼν Κόρτ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Μᾶξ Οὐμπέρ.

— Τώρα εἶνε καιρὸς νὰ φάγωμεν, εἶπεν ὁ τελευταῖος.

— Καιρὸς, ναί! ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας. Καὶ ἀπασθῆς τὰς χεῖρας τῶν εὐεργετῶν του, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀχθοφόρους, ὑπὸ τὸ φύλλωμα τῶν μεγάλων δένδρων τοῦ γηλοφου.

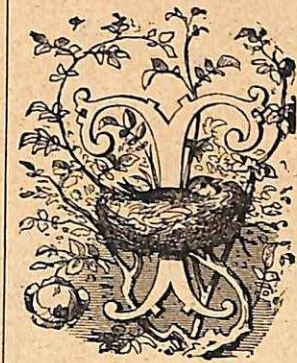
(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ἦν περασμένην Τετάρτην 2 Ἰανουαρίου, — ἡμέραν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνθυμεῖσθε καλὰ, διότι ἦτο ἡ πρώτη ποῦ ἐπήγατε πάλιν εἰς τὸ Σχολεῖον, ὅστερ' ἀπὸ πολυήμερον διακοπῆν, — εἰς τὸ ἐντευχτήριον ἐνὸς ἀθηναίου Παρθενωγείου συνήθη ὁ κατωτέρω διάλογος, τὸν ὁποῖον εἶνε περιττὸν νὰ σας εἰπῶ πῶς ἐτυχε νακούσω...

Αἱ συνομιλοῦσαι ἦσαν δύο φίλαι συμμαθήτριαι, ἡ μία ἀπὸ τὰς Ἀθήνας (ὀνομάζεται Ἐλένη), ἡ ἄλλη ἀπὸ τὰς Μέγαρα (ὀνομάζεται Μαρίκα). Ἡ Μαρίκα ἐπωφελέθη τῶν ἐορτῶν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα της καὶ νὰ μείνῃ μερικὰς ἡμέρας μετὰ τὴν οἰκογένειάν της. Ἡ Ἐλένη, φυσικὰ, ἐμείνεν εἰς τὰς Ἀθήνας: δι' αὐτὸ ἔκαμαν νὰ ἰδωθοῦν δύο ἑβδομάδας, δηλαδή ἀπὸ τὴν προπαραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Φαντάζεσθε λοιπὸν με πόσῃ διάχυσιν καὶ χαρὰν συνηντήθησαν, καὶ πόσα φιλήματα ἀντήλλαξαν, καὶ πῶς ἤρχισαν ἀμέσως νὰ λέγουν... νὰ λέγουν ἀτελείωτα.

— Λοιπὸν, πῶς ἐπέρασες; ἠρώτησεν ἡ Ἐλένη.

— Λαμπρά, ἀπήντησεν ἡ Μαρίκα: σὺ; — Ἐγὼ... ὅχι καὶ τόσον λαμπρά... Μὴν ἀνησυχῇς, δὲν μου συνέβη τίποτε κακόν. Ἀλλά... σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἐβλεπα τὴν ὥραν πότε νανοῖξῃ καὶ πάλιν τὸ Σχολεῖον!

— Ἐγὼ, ἂν καὶ ἀγαπῶ πολὺ τὸ Σχολεῖον, σοὺ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἡσθάνθη ἀνυπομονήσας νὰ γυρίσω... Αἱ ἡμέραι ποῦ ἐπέρασα εἰς τὴν πατρίδα ἦσαν τόσον ὥραται καί μου ἐφάνθησαν τόσον σύντομοι!..

— Φαίνεται λοιπὸν, ὅτι εἰς τὰς Μέγαρα διασκεδάζουν καλλίτερα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας...;

— Ὁχι δά... δὲν πιστεύω νὰ το λέγῃς σοβαρὰ... Μὰ τί, δὲν ἐδιασκέδασες ἐοῦ ἐδῶ;... Δὲν ἔγινε τίποτε εἰς τὰς Ἀθήνας; Δὲν ἐπραγματοποιήσας τὰ ὥρατα σχέδια, ποῦ ἐλέγαμεν τὰς παραμονάς;

— Ἰσα-ἴσα. Ἐγίναν τόσα πολλὰ, μὰ τόσα πολλὰ, ὥστε, σὲ βεβαιῶ, ἐκουράσθηκα, ἐκαλίσθηκα, ἐχόρτασα, ἐβαρέθηκα. Γι' αὐτὸ δὲν ἐβλεπα καὶ τὴν ὥραν πότε νανοῖξῃ τὸ Σχολεῖον... Μή σου

φαίνεται παράξενον. Ἡ πάρα πολλή διασκέδασιν καταντᾷ τὸ ἐναντίον. Σὺ, εἰς τὴν πατρίδα σου, ποῦ εἶνε μικρὴ καὶ ἡσυχία, [δὲν εἶχες παρὰ νὰ ἀπολαμβάνῃς τὴν ἀγάπην τῆς οἰκογενείας σου. Φαντάζομαι μὲ τί χαρὰν ἐπανεῖδες τοὺς γονεῖς σου καὶ τὰ ἀδελφάκια σου, ὕστερ' ἀπὸ τόσοις μῆνας. . .

— Ναί' καὶ πραγματικῶς, ἡ χαρὰ αὐτὴ μοῦ ἐφθανε. Τί ἄλλην διασκέδασιν ἤθελα; Ἐκεῖ οὐτὲ Δένδρα κάμνομεν, οὐτὲ ἐσπερίδας, οὐτὲ παραστάσεις, οὐτὲ χαρτοπόλεμον, οὐτὲ τίποτε. Ἐωρτάσαμεν τὰ Χριστούγεννά μας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ σπῖτι, μεταξύ μας τὸ ἴδιον καὶ τὴν Πρωτοχρονίαν. . .

— Ἀπὸ σου ἔλεγα. Ἐγὼ ὅμως ἐδῶ ὀλίγον ἐλειψέ νὰ χάσω τὸ κεφάλι μου. Οὐτε στιγμὴ ἡσυχία! Φροντίδες γιὰ τουαλέττες, φροντίδες γιὰ δῶρα, φροντίδες γιὰ φαγιά καὶ γιὰ γλυκίσματα. . . Τὸ σπῖτι μας ἀνω-κάτω, καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐγώ. . . γιατί, ἔννοεῖς, δὲν εἶμαι πιά τόσο μικρὴ, ποῦ νὰ μὴν

λαμβάνω μέρος καὶ εἰς τὰς φροντίδας. . . Ἐπειτα τρεχάματα, εἰς τὰ ἐμπορικά, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰς Ἐκθέσεις, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ διάφορα Δένδρα, εἰς ἀπογευματινάς, εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἐπισκέψεις, φασαρίες, καλὸ μεγάλο. . . Τὸ μόνον εὐχάριστον εἶνε πού ὁ καιρὸς ἐτυχε νὰ εἶνε ὠραῖος, μὰ ἐξαιρετικῶς ὠραῖος, καὶ αὐτὰ ὅλα ἐγίνοντο χωρὶς πολλὰς ἐνοχλήσεις, ὅπως ἄλλες χρονιές, ποῦ εἴχαμεν κρύα καὶ βροχὰς καὶ λάσπες.

— Ἀλήθεια, τί θαυμάσιος καιρὸς! . . . Καὶ διατηρεῖται. . . Δέν σου φαίνεται, ὅτι τώρα μετὰ τὰς ἐορτάς, εἶνε περιττόν;

— Ὁχι δά! μόνον τὸν ὠραῖον καιρὸν δὲν ἐβαρέθηκα. Ὅλα ὅμως τὰ ἄλλα. . .

— Τελοςπάντων, ποῦ ἐδιασκέδασες περισσότερο; Εἰς τὸ Δένδρον τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας, ἢ εἰς τὸν χαρτοπόλεμον τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ;

— Νά σου πῶ τὴν ἀλήθειαν, οὐτε εἰς τὸ ἓνα οὐτε εἰς τὸ ἄλλο. Ἐπῆγα παντοῦ, ὅπου ἤμπορῶσα νὰ ὑπάγω, ἀλλὰ περισσότερο εὐχαριστήθηκα εἰς τὸ Δέν-

δρον τοῦ Ὁδείου, ὅταν εἶδα ἑκατὸν πενήντα πτωχὰ παιδάκια νὰ πάρουν τὰ δῶρά των καὶ ἀπὸ μίαν ἐνδυμασίαν. . . Ἡ χαρὰ ἐκείνη ἦτο τόσο μεγάλη, ποῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ τὴν συμμερισθῇ κανεὶς. . . ὅσον κουρασμένος καὶ ἂν ἦτο ἀπὸ τὰς διασκέδασεις. . . Ἐπειτα τὴν μεγαλητέραν χαρὰν, — ὕστερ' ἀπ' ὅσα σοῦ εἶπα, δὲν πιστεύω νὰ γελᾷς. — ναί, τὴν μεγαλητέραν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν τὴν ἐδοκίμασα σήμερα ποῦ ἀνοιξε τὸ Σχολεῖον. Τώρα θὰ ξεκουρασθῶ γιὰ καλὰ. Θά με ξεκουράσῃ ἡ ἐργασία. . . Βάλε καὶ τὴν εὐχαρίστησίν σου αἰσθάνομαι, διότι ἐπαναβλέπω τὴν ἀγαπητὴν μου φίλην. . .

Ἐδῶ ἤρχισαν πάλιν τὰ φιλήματα. Καὶ τώρα ἤθελα νὰ σας ἐρωτήσω. Σεῖς ποὺ ζῆτε εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν νομίζετε ὅτι ἡ Ἑλένη ἔχει δίκαιον. Δὲν ἠσθάνθητε καὶ σεῖς, κουρασμένοι μου φίλοι, τὴν ἰδίαν ἀνακούφισιν, ὅταν, μετὰ τὰς ἐορτάς, ἐπανεῖδατε τὸ Σχολεῖον; . .

Σὰς ἀσπάζομαι,

ΠΑΙΔΩΝ

«ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ»

Ἀχολα περιστέρια μου,
Λευκά σὰν κυματάκια,
Ἀνοιχτε τὰς φτεροῦγές σας
Καὶ διώχτε τὰ γεράκια,
Ποῦ σὰς περιγυρνοῦν.

Τ' ἦλθε καιρὸς, ποῦ ἐτίμησεν
Ὁ Πλάστης τὴν καρδιά σας,
Καὶ τᾶγιο πνεῦμα Του ἐντυσε
Μὲ τὴν λευκὴ θωριά σας
Τὸν ἀπλαστὸν τοῦ Νοῦν. . .

Καὶ, λαμνώντας, ἀγιάσετε
Τὰς λίμνες, τὰ ρυάκια,
Τοὺς ποταμούς, τὰ πέλαγα,
Ἀγνά περιστερᾶκια,
Συντρόφια τοῦ Χριστοῦ.

Κ' ἐλάτε νὰ ραντίσετε
Τὰ μέτωπα, ποῦ φέρουν
Τὰ ὠραῖα τὰ κρινοστέφανα,
Κι' ἀπ' τὰ οὐράνια χαίρουν
Τὴν δόξαν τοῦ πιστοῦ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Τὴν πρωῒαν ἐκείνην, εἰς τὸν μεγάλον κήπον τὰ ἄνθη συνωμίλουν:

— Ἐγώ, ἔλεγε τὸ ρόδον, εἶμαι τὸ ὠραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ὅλοι σταματοῦν ἐμπρὸς μου, διὰ νὰ με θαυμάσουν. Ἰδέτε τὸ φόρεμά μου! τί λεπτὰ πέταλα ἀπὸ μετάξι καὶ ἀπὸ βελούδον! Δὲν εἶνε θαυμάσιον;

— Ναί, ἀπεκρίθη ἓν μικρὸν ἄνθος κερασιάς, τὸ ὅποιον τα ἤκουσε: ναί, εἶσαι τὸ ὠραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ἀλλὰ τί θὰ σε κάμουν παρακαλῶ;

— Θά με κόψουν.

— Καὶ ἔπειτα;

— Μία ὠραία κυρία θὰ με καρφώσῃ χωρὶς ἄλλο εἰς τὸ στῆθος τῆς, ἢ εἴμπορεῖ νὰ στολίσω τὴν τράπεζαν τοῦ γεύματος.

— Ἐπειτα;

— Θά με βάλουν ἴσως εἰς κανὲν κρυπτόν δοχεῖον, εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἐπειτα;

— Θά με θαυμάζουν. . .

— Ναί. . . μὰ ἔπειτα;

— Ἀ! ἔπειτα. . .

Δὲν τολμᾷς νὰ προχωρήσῃς, ἀλήθεια; εἶπε τὸ ἄνθος τῆς κερασιάς. Λοιπόν, ἔπειτα, θὰ μαρμαρῇς, θὰ κιτρινίσῃς, θὰ πέσουν τὰ φύλλα σου καὶ θὰ σε ρίψουν εἰς τὰ σκουπίδια. . . Ἐγὼ ὅμως, ἀγαπητόν μου ρόδον, θὰ μεταβληθῶ εἰς καρπὸν. Πίστευσέ μου, εἶνε καλλίτερον νὰ εἶνε κανεὶς χρήσιμος, παρὰ ὠραῖος διὰ μίαν μόνον ἡμέραν. . .

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Ὁ Δὼν Κιχώτης, ἀγαπητά μου παιδιά, ἦταν ἓνας ἄνθρωπος, ποῦ ἔκαμε ἔσθον καιρό του πολλὰ καὶ ἔπαθε περισσότερα, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἔγραψαν ἓνα μεγάλο βιβλίον πολὺ διασκεδαστικόν.

Τὸν ἔκαμαν καὶ δρᾶμα, καὶ το παρέστησαν ἓνα καλοκαίρι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ εἶδε ὁ Φασουλάκης καὶ κατενθουσιάσθη. Ἀπὸ τότε θέλει καὶ

αὐτὸς νὰ κάμῃ ἀνδραγαθήματα, νὰ γράψουν καὶ γι' αὐτὸν ἓνα μεγάλο βιβλίον, καὶ ἔπειτα νὰ τον κάμουν δρᾶμα.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἔχω πανοπλία, μιά πανοπλία καθὼς ὁ Δὼν Κιχώτης!

Λὲς καὶ τῷξεν ὁ θεὸς τοῦ ὁ Παυλῆς, καὶ τὴν πρωτοχρονιά τοῦ ἐχάρισεν ἴσα ἴσα μιά πανοπλία, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἐφοροῦσαν οἱ ἀρχαῖοι ἱππῶται, δηλαδὴ θώρακα, ἀσπίδα, περικεφαλαίαν, καὶ τὰ λοιπὰ.

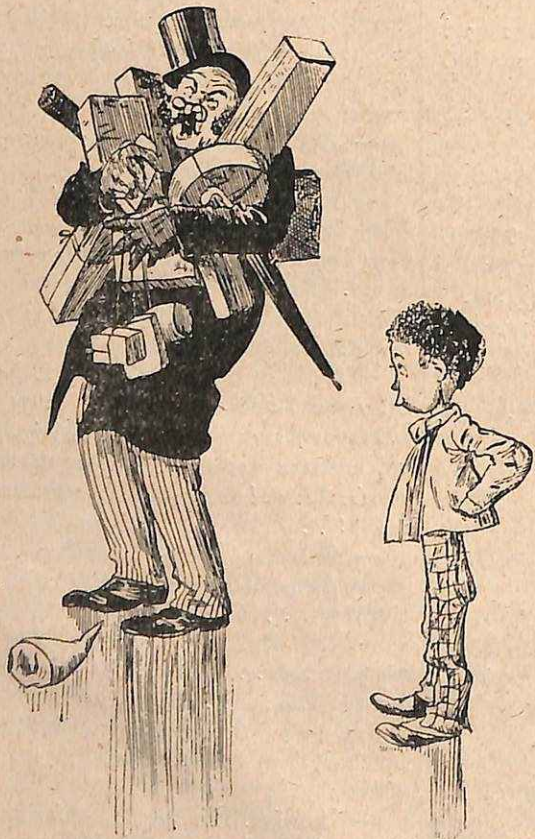
— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ σκοτώσω ὅλους τοὺς μάγους καὶ ὅλους τοὺς διαβόλους!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἡ θεία του Εὐθαλία τοῦ ἐχάρισε ἑστὴν ἐορτὴν τοῦ ἓνα διάβολο, ποῦ ξεπετιέται μέσα ἀπὸ ἓνα κουτί, μόλις κάμῃς νανοίξις τὸ σκέπασμά του.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ πολεμήσω μὲ τοὺς ἀνεμομύλους!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἔχει ἑστὰ παιγνίδια τοῦ πέντε-ἑξὶ ἀνεμομύλους, ποῦ γυρίζουν ὠραιότατα, μόλις τραβήξῃς ἓνα σχοινάκι.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ: Ἐ! τί στέκεις ἔτσι σὰν χαζὸς; . . . Δὲν βλέπεις πού μου ἔπεσεν ἓνα χαρτί μὲ μπομπονία, νὰ το σηκώσῃς;

Ο ΜΑΓΚΑΣ: — ὦ, μὲ συγχωρεῖτε! . . . δὲν το ἔκατάλαβα ὅτι το ἐρρίξατε γιὰ μένα. . . Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε. Καὶ τοῦ χρόνου. . .

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἐλευθερώσω τὴ βασιλοπούλα, ποὺ ὁ κακὸς μάγος τὴν κρατεῖ φυλακισμένη!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἡ μικρὴ ἀδελφὴ τοῦ Ἀγλαΐα ἔχει μιὰ κούκλα μὲ μηχανισμό, ποὺ εἰμπορεῖ ἐξαίρετα νὰ παραστήσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Βασιλοπούλας.

Ὅλα τα ἔχει λοιπὸν ὁ Φασουλᾶκης, καὶ ἀποφασίζει μὲ τὰ σωστά του νὰ γίνη Δὸν-Κιχώτης.

[Ἡ συνέχεια προσεχῶς.]

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 73^{ος}

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθεσμένων ἐν τῇς φυλλαδίοις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1902.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχεῖται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθῶν ἐγκρίτως ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον χάρτην τῶν Λύσεων, καὶ νὰ συμμορφωθῶν μὲ τοὺς ὁρους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ, οἱ ὅποιοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θάποννευθῶν τὰ ὠρισμένα διὰ τοὺς μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ Σ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Ὁ Τοτός, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, οἱ πόδες τοῦ ὁποίου στηρίζονται εἰς δύο μεγάλα τόξα, ταλαντεύεται ἐμπρός καὶ ὀπίω, καὶ μὲ αὐτὸ φαντάζεται ὅτι κἀμὲν ἱππασίαν ἀληθινήν.

Ἄ, τί εὐμορφὸν ποὺ εἶνε τὸ ἀλογάκι τοῦ! Ἐχει τρίχωμα κοκκινωπὸν στιλπνότατον, βελουδίνην σέλλαν μὲ χρυσὰ σειρήτια, σκάλες ἀπὸ μετάλλου, λουριά ὠραῖα, χαλινόν, καὶ δύο μεγάλες κόκκινες ροζέτες εἰς τὰ αὐτιά. Καὶ τί ὕψηλόν ποῦ εἶνε! Ἰσα-ἴσα τοῦ ἔρχεται τοῦ Τοτοῦ:

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Καὶ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησίν που αἰσθάνεται, ὁ μικρὸς ἱππεὺς λησμονεῖ ὅτι δι' αὐτὸν ἔχει μαθήματα νὰ μελετήσῃ καὶ θέματα νὰ γράψῃ... ἢ τουλάχιστον προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ μίαν φωνήν, ἡ ὁποία τοῦ ψιθυρίζει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς του: Ἡ ὥρα τῆς διασκεδάσεως ἐπέρασεν!

Ὅχι δὲ τόσο γρήγορα! Καὶ ἀπὸ πότε χαιρέται τὸ θαυμάσιον αὐτὸ παιγνίδι ὁ Τοτός; Μόλις ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιάν. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι δὲν το ἐχόρτασεν ἀκόμη, καὶ δὲν το εἶνε εὐκόλῳ νάφισχῃ τὴν ἱππασίαν αὐτὴν ἐν τῇ μέσῳ τῆς αἰθούσης, — ἱππασίαν, ἡ ὁποία τὸν λικνίζει

ἡδονικῶς, ἀλλὰ δὲν τὸν μετακινεῖ οὐτὲ βῆμα ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

— Ντέ!.. ντέ!.. χόπ!.. ντέ!..

Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό;... Ἄ, μὰ τὴν ἀλήθειαν εἶνε πολὺ παράξενον!... Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ μαρμαρίνη ἐστία μὲ τὸν μεγάλον ὠρολόγι; ποῦ εἶνε τὰ τραπέζια, αἱ πολυθρόναι καὶ αἱ γάστραι τῆς αἰθούσης;... Ὅλα αὐτὰ ἐξηφανίσθησαν, ὡς νὰ τα ἔκρυψε κανὲν σύννεφον, καί... ὁ Τοτός παρασύρεται πρὸς τὸ ἄγνωστον ἀπὸ μίαν δύναμιν ἀκατανίκητην. Τὸ κοκκινωπὸν ἀλογάκι ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ, νὰ καλπάζῃ... Καὶ τὸ παιδίον φοβισμένον, πιάνεται ἀπὸ τὸν χαλινόν.

— Ποῦ με πηγαίνεις; φωνάζει.

— Εἰς τὸ Βασιλεῖον τῶν Παιγνιδίων! ἀποκρίνεται τὸ ἀλογάκι.

Τώρα πλέον ὁ Τοτός δὲν φοβεῖται... Θὰ εἶνε πολὺ διασκεδαστικὴ ἡ ἐκδρομὴ του... Εἰς αὐτὴν τὴν χώραν ἴσα-ἴσα ἐπεθύμει πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κατοικήσῃ. Τί εὐτυχία!

Ἐφθασαν... Ὡ, τί ὠραῖος τόπος! Ἄν ἔτυχε ποτὲ νὰ τὸν ἰδῇτε εἰς τὸν ὕπνον σας, εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῇτε τὴν ἔκστασιν τοῦ μικροῦ ταξιδιωτοῦ... Κομψὰ κουκλόσπιτα καὶ ὠραῖοι πύργοι πολύχρωμοι, εἶνε ἀραδιασμένοι εἰς κάθε πλευρὰν τῶν δρομίσκων καὶ τῶν πλατειῶν. Πάρα κάτω ὑπάρχουν λειβάδια μὲ τεχνητὸν χορτάρι, ὅπου βόσκουν ὠραῖα προβατάρια σγουρόμαλλα, τὰ ὅποια φυλάττουν βοσκοπούλες μὲ στρογγυλὰ καπελάκια καὶ ἀνθοστόλιστα φουστάνια.

Εἰς κάθε βῆμα ὁ Τοτός συναντᾷ κοῦκλες μὲ λαμπρά φορέματα τοῦ τελευταίου σιρμού, αἱ ὁποῖαι περιπατοῦν μὲ μικρὰ-μικρὰ βηματάκια, στρέφουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ματάκια ὀλογάλανα, ἢ σύρονται μέσα εἰς ἀμαξάκια μηχανικά. Πιερότοι, ἀρλεκίνοι, καραγκιόζηδες, δίδουν διαρκῶς εἰς τὴν πόλιν ὅψιν ἀποκρηᾶς. Σκυλοὶ ἀπὸ χαρτόνι γαυγίζουν λυσσαστῶς τοὺς διαβάτας... Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ μουσικοὶ, οἱ ὅποιοι παίζουν τύμπανα, καὶ παλιάτσοι, οἱ ὅποιοι κἀμὲν τοῦμπες. Θεατράκια φασουλῆδων δίδουν παραστάσεις δωρεάν. Ὑπάρχουν περίπατοι τερπνότατοι, μὲ δένδρακι ἀπὸ χαρτὶ πράσινο σγουρόν, καὶ δεξαμεναὶ γεμάτες ἀπὸ κόκκινα ψάρια, καὶ ζῶα διάφορα ἀπὸ

χρωματιστὸν ξύλον, τὰ ὅποια τρέχουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Ὁ Τοτός, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, προχωρεῖ μὲ ἀργὸν βῆμα καὶ θαυμάζει, θαυμάζει, θαυμάζει.

Εἰς ἓν μέρος ἐστάθη, διὰ νὰ ἰδῇ ἓν σύνταγμα ἀπὸ μολυβδίνους στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἐπροχώρουν μὲ ὕψος ἀρειμάνιον. Μόλις εἶδαν τὸν Τοτὸν τὸν ἐχαιρέτισαν στρατιωτικῶς, νομίζοντες ὅτι εἶνε κανὲν σπουδαῖον ὑποκείμενον.

Ἠτοιμάζετο νὰ ἐξακλουθήσῃ τὸν δρόμον του, ὅταν ἤκουσε θόρυβον καὶ ἀλαλαγμὸν πολύν.

— Νάτος!... αὐτὸς εἶνε!... Τόπον! κάμετε τόπον!

— Ποῖος εἶνε; ἠρώτησε τὸ παιδίον.

— Ὁ Βασιλεὺς! ὁ Βασιλεὺς μας! Ὁ μέγας Καραγκιόζης!...

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἦτο ὁ λαμπρότερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος ἀπὸ ὅλους τοὺς καραγκιόζηδες. Τὸ χρυσάφι ἐλαμπεν ἐπάνω εἰς τὰ πορφύρα του φορέματα. Τὸ καπέλον του ἦτο στολισμένον μὲ τέρστιον λοφίον ἀπὸ πτερὰ ὄλων τῶν χρωμάτων, καὶ εἰς τὴν καμπούραν τοῦ στήθους του ἦσαν κρεμασμένα ὅλα τὰ παράσημα τοῦ κόσμου.

Ἐκάθητο εἰς πολυτελεῖ ἄμαξαν, τὴν ὁποίαν ἔσυραν δύο πρόβατα χρυσοκέρατα. Σάλπιγγες καὶ τύμπανα ἔπαιζαν τὸν Βασιλικὸν ὕμνον τοῦ τόπου ἐκείνου:

Ὁ Θεὸς σῶζε!

Τὸν Καραγκιόζην...

Ὁ Βασιλεὺς περιεστοιχίζετο ἀπὸ τοὺς μεγιστάνας τῆς αὐλῆς του, διαβολάκια μὲ πολυχρῶμα φορέματα, μὲ κρόταλα καὶ μὲ κουδούνια, μὲ ροκάνες καὶ σφυρίκρες, ποὺ ἔκαμναν θόρυβον φοβερόν. Καὶ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, βασιλεὺς καὶ αὐλικοὶ ἀπεκρίνοντο μὲ ἀστείους μορφασμοὺς καὶ μὲ τοῦμπες.

Ὅταν ὁ Καραγκιόζης εἶδε τὸν Τοτὸν, ἔνευσεν εἰς τοὺς μουσικοὺς του νὰ σιωπήσουν, καὶ εἰς τὸ παιδίον νὰ πλησιάσῃ.

— Ἄ! ἄ! ἐφώνασε μὲ τὴν ὀξεῖαν φωνήν του, νὰ ὁ μικρὸς ξένος, ποῦ διέταξα ἓνα τῶν καλῶν καὶ πιστῶν μου ὑπηκόων, — τὸ ἄλογον ποῦ κουνιέται, — νὰ μου τὸν φέρῃ σήμερα... Ἀμέσως νὰ τὸν ὀδηγήσουν εἰς τὸ παλάτι.

Ὁ Τοτός εὐρέθη διὰ μιᾶς εἰς τὸ παλάτι. Τί γρήγορα ποῦ γίνονται ὅλα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον!...

Τὸ βασιλικὸν παλάτι θαυμάσιον. Παντοῦ καθρέπται, παντοῦ παιγνίδια, ζωντανὰ παιγνίδια, κινούμενα, ὀμιλοῦντα, χορεύοντα... Μουσικά, φῶτα, δένδρα χριστουγεννιάτικα, στρατιωτάκια, χίλια

Ὁ Καραγκιόζης ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του καὶ ἐπερικυκλώθη ἀπὸ τοὺς αὐλικούς. Ὁ Τοτός, συνεσταλμένος ὀλίγον, εὐρίσκειτο πλησίον του.

— Ἰδοὺ τὸ περίεργον πρᾶγμα ποῦ σας ὑποσχέθηκα, εἶπεν ὁ βασιλεὺς. Εἰμπορεῖτε νὰ το παρατηρήσετε μὲ τὴν ἡσυχίαν σας.

Ὁ Τοτός ἐκύτταξε γύρω του, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ αὐτὸς τὸ «περίεργον πρᾶγμα», ἀλλὰ φαντασθῇτε τὴν ἐκπληξίν του ὅταν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἦτο... αὐτὸς ὁ ἴδιος! Διότι ἀμέσως, οἱ πιερότοι, οἱ ἀρλεκίνοι, τὰ διαβολάκια, οἱ φασουλῆδες, τὸν ἐπερικυκλώσαν, καὶ τὸν ἐκύτταζαν, καὶ τοῦ ἐπιάναν τὰ χεῖρα καὶ τὰ φορέματα, καὶ ἔλεγαν μὲ τὰς ὀξεῖας τῶν φωνῶν:

— Ἀλήθεια, τί εὐμορφὸ παιγνίδι ποῦ εἶνε.

— Τί; ἐφώνασεν ὁ Τοτός, κατακόκκινος ἀπὸ τὸν θυμὸν του· ἐγὼ δὲν εἰμαι παιγνίδι· ἐγὼ εἰμαι παιδί!

— Τὸν ἀκοῦτε; τὸν ἀκοῦτε; εἶπαν εἰρωνικῶς τὰ ζωντανὰ παιγνίδια. Τοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε ὅμοιος μὲ ἡμᾶς!

— Ὅχι βέβαια!

— Καὶ γιατί, παρακαλοῦμεν;

— Διότι... σεῖς... σεῖς εἰσθε ἀπὸ ξύλο καὶ ἀπὸ χαρτὶ, ἐν ᾧ ἐγὼ εἰμαι ἀπὸ κόκκαλα καὶ ἀπὸ κρέας.

— Χά, χά, χά!.. Ὡραία διαφορά!.. Μὰ κατὰ τί εἶσαι ἀνώτερός μας;... Ὅπως καὶ σύ, χορεύομεν, περνοῦμεν, διασκεδάομεν ὅλην τὴν ἡμέραν. Τί τάχα;

— Ναί, εἶπε τότε ὁ Καραγκιόζης· ὅσοι, ὅπως σύ, περνοῦν τὸν καιρὸν τῶν μὲ διασκεδάσεις· ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ἐκνηρίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν, αὐτοὶ θὰ γίνωνται μίαν ἡμέραν τὸ παῖγνιον τῶν ἄλλων, μὲ ἄλλους λόγους εἶνε παῖγνιδια. Ὡ, βέβαια, αὐτοὶ ποτὲ δὲν θὰ γίνωνται ἄνθρωποι!

Ὁ Τοτός ἐντραπή πολὺ, ἐνθυμηθεὶς τὰ μαθήματά του, ποῦ τα εἶχεν ἀφίσχῃ. Ἀλλ' ὁ θυμὸς τὸν ἐκυρίευσεν καὶ ἐφώνασεν:

— Ἀφ' οὗ καὶ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῶν Παιγνιδίων δίδουν συμβουλὰς καὶ νομοθεσίας, δὲν θέλω νὰ μείνω περισσότερο καὶ προτιμῶ νὰ γυρίσω ἐστὶ σπίτι μου· νά!

— Δέν σε κρατῶ, πήγαίνε, εἶσαι ἐλεύθερος, εἶπεν ὁ Καραγκιόζης· ἀλλὰ νὰ θυμᾶσαι ὅτι παντοῦ, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὰ τρελλὰ παιγνίδια καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, ἀκούει κανεὶς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως.

Ὁ Τοτός, χωρὶς νὰ κοῦσῃ περισσότερα, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ ἀλόγου του, τὸ ὅποῖον ἔφυγε δρομαίως, καί... ὕστερ' ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, εὐρέθη πάλιν ἀπέναντι τῆς μαρμαρίνης ἐστίας μὲ τὸν μεγάλον ὠρολόγι... Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄλογόν του ἐσταμάτησεν ἀποτόμως, ὁ Τοτός ἔλασε τὴν ἰσορροπίαν, ἔπεσεν εἰς τὸ πάτωμα, καὶ ἐκτύπησεν εἰς τὸ μέτωπον.

Ἐν τούτοις δὲν μετενόησε διὰ τὸ ταξεῖ- δι του· πρῶτον διότι εἶδε μίαν πόλιν πραγ- ματικῶς περίεργον καὶ δεύτερον διότι, χωρὶς νὰ θέλῃ, οἱ λόγοι τοῦ Καραγκιόζην

τοῦ ἔκαμιν ἐντύπωσιν, καὶ διὰ νὰ γίνη ἄνθρωπος, ἤρχισεν ἀμέσως νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματά του μὲ ζήλον.

Τώρα, οἱ σοβαρώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μου θὰ ὑποθέσουν, ὅτι ὁ Τοτός ἀπεκοιμήθη ἐπάνω εἰς τὸ ἀλογάκι του, ὅτι ὠνειρεύθη ὅσα διηγήθημεν, καὶ ὅτι ἐξύπνησε μὲ τὸ πείσιμον. Ἐγὼ δὲν ἠξέσφρω. Ἰσως τὸ ἀλογάκι ἤμπορούσε νὰ μας δώσῃ ἀκριβεστέρως πληροφορίας.

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΥΣΙΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

Εἰς τοὺς ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον

Σοφὸς Πιττακὸς

Εἰς τὸν 65ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

(Ἰδε φυλ. 42 τοῦ 1901, σελ. 333.)

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ο ΓΕΡΩ-ΒΟΕΡ ΚΑΙ Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ

— Λοιπὸν, Γουίλελμίνε, πῶς πῆγες τὸ κυνήγι;

— Λαμπρά, παππού! μὰ δὲν μας βλέπετε; ἐγυρίσαμεν φορτωμένοι καὶ οἱ πέσσαρες: ὁ Μπαμποῦ, ἡ Κάννα, ὁ Μαριμπῆς καὶ ἐγώ.

— Εὖγε, παιδί μου. Τώρα πιά, ποῦ ὁ παππούς δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ πηγαίῃ ἐστὶ κυνήγι, θά τον ἀναπληρόνῃ ἡ ἐγγονή του, ποῦ εἰμπορεῖ...

— Μὰ θὰ ξαναγῇτε καὶ σεῖς ἐστὶ κυνήγι, παππούλη! ἀνέκραξεν ἡ Γουίλελμίνε. Τὰ πόδια σας θὰ γιάτρευθῶν γρήγορα... ἀλήθεια, Μπαμποῦ;

— Μάλιστα, κυρία, ἀπεκρίθη ὁ ὕπηρέτης, προσποιούμενος ὅτι φρονεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον.

Ὀμιλοῦσα ὅλον ἐν ἡ μικρὰ κόρη, ἐξε-

φορτώθη γρήγορα-γρήγορα τὸ τουφεκάκι τῆς, τὸν σάκκον τῆς καὶ τὸ κυνήγι, τὸ ὁποῖον ἐκρέματο εἰς τὸν ὤμον τῆς.

Ἐλαφρά, ἐπλησίασε τὸν Βόερ, ἀκίνητον εἰς τὴν πολυθρόναν του, καὶ ἐγονάτισεν ἐμπρὸς του. Μὲ πολὺν κόπον ὁ γέρον ἐσήκωσε τὸ κάτισχον χεῖρ του καὶ το ἔβαλεν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Γουίλελμίνε. Ἦτο ἡ μόνη θωπεῖα τὴν ὁποίαν ἀντήλλαξαν ποτὲ ὁ πάππος καὶ ἡ ἐγγονή, ἡ δὲ θωπεῖα αὕτη ἦτο συγχρόνως καὶ εὐλογία.

— Δεῖξέ μου τώρα τί ἔφερες ἀπὸ τὸ κυνήγι, εἶπεν ὁ γέρον φαιδρῶς.

Ἡ Γουίλελμίνε ἐσηκώθη περιχαρῆς.

— Αὐτὰ εἶνε, εἶπεν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἐσχό- τωσαν ὁ Μπαμποῦ, ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ Κάννα.

Καὶ ἡ νεαρὰ κυνηγέτις ἐδείξε κατὰ σειρὰν τὸν Μπαμποῦ, ὕψηλόν καὶ εὐρω- στον Κάφρον, τὴν Κάνναν, εὐμορφὴν σκύ- λαν πυρρόχρουν, καὶ τέλος τὸν Μαριμπῆν, θαυμάσιον λεοντιδέα.

Καθεὶς ἔφερε τὸ φορτίον του, καὶ ἡ ἀφθονία τοῦ θηράματος ἐμαρτύρει εὐγλωτ- τως περὶ τῆς δεξιότητος τῶν τεσσάρων κυνηγῶν.

Μετὰ τὰς ἀπὸ κίτρινον δέρμα, ὕψηλὰς ἑως τὰ γόνατα, μὲ κοντὸν φου- στανάκι, μ' ἐλαφρὸν καπελάκι ἄσπρον, ποῦ εἶχεν ὡς μόνον κόσμημα πτερὸν στρου-θοκαμήλου, — ἡ Γουίλελμίνε Μὰκ-Νέβιν ἦτο ἡ χαριεστέρη μικρὰ Ἀρτεμὶς που εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Δύο πλε- ξίδες, χρυσᾷ καὶ μακρᾷ, ἐπιπτον εἰς τοὺς ὤμους τῆς. Τὰ κόκκινα μάγουλά τῆς, ἡλιοκαίᾳ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου, εἶχον ἀποχρώσεις ὀρίμου καρποῦ. Τὰ μαῦρα τῆς μάτια τὰ λαμπρά, πότε με- λαγχολικά, πότε γελαστά καὶ πότε τρυ- φερὰ, σὲ ἄφινον νὰ εἰσδύσης μέχρι τοῦ βάθους τῆς φλογερᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ψυ- χῆς τῆς.

Καὶ τὸ κυνήγι ἐσφωρεύετο ἐνώπιον τοῦ κ. Μὰκ-Νέβιν. Ὑπῆρχον δύο φάνεροι, ζῶα μὲ μετὰ αὐτὰ καὶ μετὰ καὶ μακρὰν οὐ- ράν φουντωτὴν· μία ἀντίλοπη μὲ εὐμορφὰ κεφαλάκι καὶ μὲ τρίχωμα κοντὸν καὶ βε- λουδωτόν· πτηνὰ διάφορα εἰδῶν καὶ χρω- μάτων, ἀκόμη δὲ καὶ μία μ. ο. ζ. ἄ. λ. α., ἰχθύς γιγαντιαῖος, χωρὶς λέπια, μήκους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου, τὸν ὁποῖον εἶχε συλλάβῃ ὁ Μπαμποῦ εἰς τὴν ὄχθην μιᾶς λίμνης.

Ἡ Γουίλελμίνε διηγείτο με ζωηρότη- τα τὰ κυνηγετικά ἀνδραγαθήματα τῶν συντρόφων τῆς. Ὁ Μαριμπῆς, ὁ μικρὸς λέων, δὲν ἦτο ἀκόμη πολὺ γυμνασμένος, καὶ τῷ συνέβαινε κάποτε νὰ καταδροχθῇ τὰ ὕματά του... λαιμαργία, ἡ ὁποία ἐ- πέσυρε τὰς ἐπιπλήξεις τῆς νεαρᾶς του κυρίας. Ὅσον διὰ τὴν Κάνναν, αὕτη ἦτο καλὴ καὶ πιστὴ, καὶ ποτὲ δὲν ἐπαίραξε τὸ θήραμα.

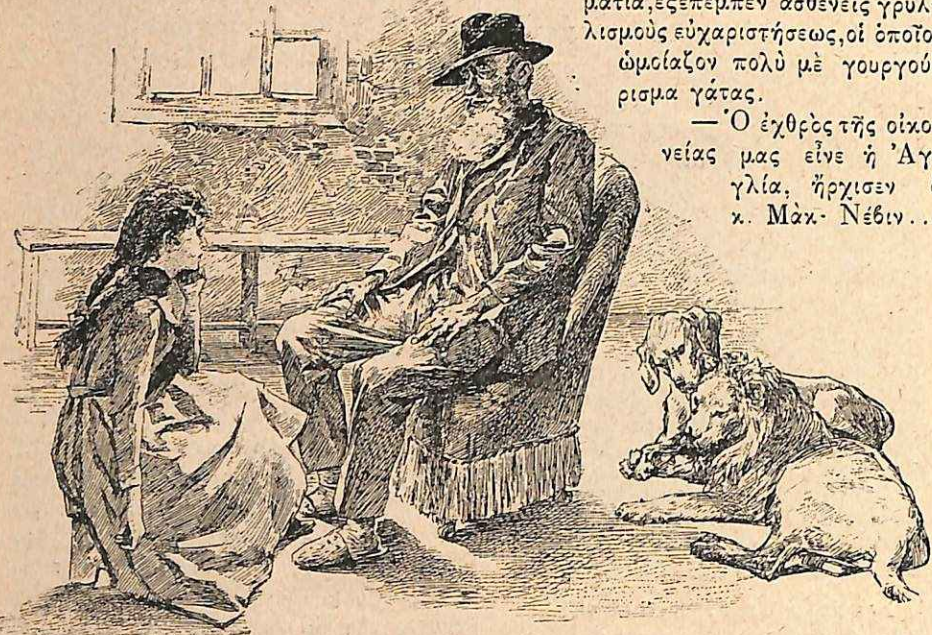
Τούτο λέγοντα, ἡ Γουίλελμίνη ἐθώπευσε τὴν μεγάλην κεφαλὴν τῆς Κάνυας, προσποιουμένη ὅτι δὲν βλέπει τὰ κίτρινα μάτια τοῦ λεοντιδεῦς, καρφωμένα ἐπάνω τῆς. Βεβαίως ὁ Μαριμπῆς δὲν ἦτο ἄξιος θωπεῖων, ἀλλ' ἐφαίνετο τόσον στενοχώρημένος, ὥστε τὸ κοράσιον τὸν ἐλυπήθη.

—Θὰ το ξανακάμεις; εἶπεν.

Ὁ λεοντιδεὺς ἔσισε τὴν οὐρὰν οἱ μύστακές του ἐκινήθησαν.

—Ποτέ;

—Ποτέ! ἀπεκρίθησαν οἱ χρυσίζοντες ὀφθαλμοὶ τοῦ ζώου, τὸ ὅποιον ὠμοιάζε μετ' ἐλπίον γάτον.

« Ἡ Γουίλελμίνη ἐστάθη προσεκτικὴ νὰκούσῃ τὴν διήγησιν » (Σελ. 8, στήλ. 6'.)

—Ἐλα λοιπόν, σέ συγχωρῶ.

Ὁ λέων ἐσκέπησεν, ἐσηκώθη εἰς τὰ πσινα πόδια, καὶ στηριχθεὶς εἰς τὸν ὦμον τῆς Γουίλελμίνης, ἐγλείψε τὸ πρόσωπόν της μετ' ἐκείνην γλῶσσάν του.

—Στάσου! ἀνέκραξεν ἡ μικρὰ, γελοῦσα ἡ γλῶσσά σου ἔγινε πολὺ σκληρὰ, Μαριμπῆ!.. Κάτω!.. Εἶμαι βεβαία, ὅτι τὸ μάγουλό μου κατακοκκίνισε... Ἦσυχία λοιπόν, Μαριμπῆ! κάτω, σοῦ λέγω!..

Ἄλλ' ὁ λέων ἦτο ὑπερβολικὸς εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του, καὶ ἐπέμενε νὰ τρέιθ μετ' ἐκείνην τὸν πρόσωπον τῆς κυρίας του.

Τότε ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἡ Κάνυα. Αὕτῃ εἶχε θηλάσῃ τὸν λεοντιδεῖα, καὶ ἐξήσκει ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροὴν ἀκαταγώνιστον. Ὁ Μαριμπῆς ἀψῆσε τὴν Γουίλελμίναν καὶ ἄρχισε τὰ παιγνίδια μετ' ἐκείνην.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν δεικνύον μετ' ἐκείνην τὴν φαιδρότητα τῆς ἐγγονῆς του, ἡ ὁποία δὲν διήρκεσε καὶ πολὺ, διότι μετ' ἐλπίον τὸ κοράσιον ἐπαύσε νὰ παίζει.

Ἐν ᾧ ὁ Μπαμποῦ μετεκμήριζε τὸ κυνῆγι εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἐκείνη ἐκάθησε παρὰ τοὺς πόδας τοῦ πάππου της. Ἡ

ζωηρότης τῶν ὀφθαλμῶν της μετεβλήθη τώρα εἰς μίαν ἐκφρασιν θωπευτικὴν, γεμάτην τρυφερότητα.

—Παπού, εἶπε, μοῦ κάμνετε τὴν χάριν νὰ μου ὁμιλήσετε ὀλίγον διὰ τοὺς γονεῖς μου;

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ γέρον.

Ἡ Γουίλελμίνη ἐστάθη προσεκτικὴ νὰκούσῃ τὴν διήγησιν, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις εἶχεν ἀκούσῃ χιλιάκις...

Ἡ Κάνυα καὶ ὁ Μαριμπῆς ἐξηλπώθησαν εἰς τὸ πάτωμα, ἐτοιμοὶ νὰ παραδοθῶν εἰς ὑπνον. Ἀνάμεσα εἰς τὰ πόδια τῆς τροφῆς του, ἡ ὁποία τοῦ ἐγλείψε τὸ ρύγχος, ὁ Μαριμπῆς, μετ' ἐκείνην μάτια, ἐξέπεμπεν ἀσθενεῖς γρυλλισμοὺς εὐχαριστήσεως, οἱ ὅποιοι ὠμοιάζον πολὺ μετ' οὐρου γάτας.

—Ὁ ἐχθρὸς τῆς οἰκονείας μας εἶνε ἡ Ἀγγλία, ἤρχισεν ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν...

Ἄλλοτε ἡ Ἰρλανδία ἦτο πλουσία, καὶ ἐκεῖ ἡ οἰκογένεια Μὰκ-Νέβιν ἦτο ἀπὸ τὰς πρώτας... Ἦλθαν οἱ Ἀγγλοὶ... Ἡ Ἰρλανδία κατεστράφη, ἐπείνασε, κατεκτλήθη... Ἐσὺ τα ξεύρεις αὐτά, παιδί μου...

—Ναί, τὰ ξεύρω, παππού, ἀπεκρίθη ἡ Γουίλελμίνη, τῆς ὁποίας τὰ μάτια ἐλάμπαν μετ' ἐκείνην λάμψιν.

—Οἱ Μὰκ-Νέβιν, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον, εἶχαν ἀπέραντα κτήματα ἡ Ἀγγλία τα κατέλαβε καὶ ἐδιώξε τοὺς νομίμους ιδιοκτῆτας... Τότε ὁ πατέρας μου ἦλθε ἐστὴν Ἀφρική. Ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Ἀκρωτήριον καὶ ἤρχισε νὰ ἐργάζεται μετ' ἐκείνην, μετ' ἐκείνην... Μετὰ δέκα χρόνια εἶχε κάμῃ νέαν περιουσίαν... Ἐρχονται πάλιν οἱ Ἀγγλοὶ... Αὐτοὶ ἦσαν ἰσχυρότεροι, ὁ τόπος ἦτο πλούσιος... καὶ τὸν πέρνου μετ' ἐκείνην τὸν κατακτητὴν τοῦ... Ὁ πατέρας μου ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ τὰ κτήματά του, ὅπου, καθὼς φαίνεται, ὑπῆρχον καὶ μεταλλεῖα... Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὁ πατέρας μου ἀπέθανε... καὶ ἐμμεῖς ἐγὼ μόνος μετ' ἐκείνην τὸν υἱόν μου, χωρὶς περιουσίαν, κατεστραμμένος...

Ἦτο ἡ τρίτη φορὰ πού μας συνέβαινε

Ἡ Γουίλελμίνη συνέσφιγξε μετ' ἐκείνην τοὺς μικροὺς της γρόνθους, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφερε λέξιν.

—Ἐργα... ἐπῆγα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Βάαλ. Καθὼς ὁ πατέρας μου, ἄρχισα καὶ ἐγὼ νὰ καλλιεργῶ τὰς χέρσους γαίας. Λίγο-λίγο ἀγόραζα βώδια... ὁ υἱός μου μ' ἐβοήθησε... ἐπῆρα ἐπάνω μου... ἄρχισα νὰ εὐπορῶ. Ἀλλοίμονον! Πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰ περὶχωρα... Οἱ Ἀγγλοὶ τὰ ἐμυρσίθησαν καὶ ἔτρεξαν σὰν τὰ γεράκια... (*)

Ἐδῶ ἡ Γουίλελμίνη διεκοψε τὸν πάππον της:

—Ναί, εἶπε μετ' ἀνατριχίαν ἐνθουσιασμοῦ ἀλλὰ ὁ γενναῖος στρατηγὸς Ζουμπέρ τοὺς ἐκτύπησεν εἰς τὸ βουνὸν Ἀμαζούμπα, καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, νικημένοι, ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν...

—Ἐργα, πραγματικῶς, εἶπεν ὁ γέρον. Ὁ Ζουμπέρ εἶνε ἥρωας καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς τὸν φυλάγῃ... Ὁ πατέρας σου ἐπολέμησεν ὡς λέων... μοῦ τὸν ἔφεραν πληγωμένον, αἰμόφυρτον... εἶχε χάσῃ καὶ τὰ δύο του χέρια...

Δάκρυα κατέβρεξαν τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου. Καὶ ὁ γέρον, πολὺ κατηφής, εἶπε πάλιν:

—Οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε ὁ ἐχθρὸς τῶν Μὰκ-Νέβιν.

—Τοὺς μισῶ! ἀνέκραξεν ἡ Γουίλελμίνη, σπογγίζουσα μετ' ἐκείνην τὰ δάκρυά της.

—Ἐνας ἄγγελος ἦλθε τότε νὰ μας παρηγορήσῃ, ἐξηκολούθησεν ὁ Βόερ. Ἦτο κόρη τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Οὐύς, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ τόσους ἥρωας. Ἀφωσιώθη εἰς τὸν δυστυχῆ υἱόν μου... τὴν ἔκαμα κόρην μου... ἐγίνε μητέρα σου.

—Ἡ μαμμά... ἐψυθύρισε ὡς ὄνειρευόμενον τὸ κοράσιον. Ἡ μαμμά ἦτον εὐμορφῇ, παππού;

—Ναί, εὐμορφῇ ἀλλὰ προπάντων καλὴ καὶ γενναία. Πολλὰς φορὲς ἐπολέμησε καὶ αὕτῃ ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Κάφρων ἐπιδρομέων... Ἦμεθα εὐτυχεῖς καὶ οἱ τρεῖς... καὶ οἱ τέσσαρες, διότι μετ' ἐκείνην ἦλθες εἰς τὸν κόσμον καὶ σύ. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ πατέρας σου ἀγόρασεν ἕνα μεγάλο κτήμα ἀναλλίεργον. Τὸ ἔδαφος ἔτυχε νὰ εἶνε ἐκτάκτως πλούσιον εἰς χρυσάφι.

Ἦτο ἡ τρίτη φορὰ πού μας συνέβαινε

(*) Δυσμενεῖς κρίσεις, καὶ πολλάκις ἀδίκους, περὶ τῶν Ἀγγλῶν, ὁ ἀναγνώστης θὰ συναντήσῃ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ μυθιστορήματος τούτου. Ὁ συγγραφεὺς ὅμως δὲν τὰς συμπεριφέρει: τὰς θέτει πάντοτε εἰς τὸ στόμα τῶν Βόερς, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ συγχωρήσωμεν, συλλογίζόμενοι, ὅτι δὲν εἴμπορεῖ νὰ ὁμιλῇ κανεὶς εὐμένως περὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος του. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν τοὺς Ἀγγλους, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀγαπῶν καὶ οἱ δυστυχεῖς Βόερς.

[Σημείωσις τῆς Διαπλάσεως.]

αὕτῃ ἡ δυστυχία. Μία ἀγγλικὴ ἐταιρεία, πού ἐξεμεταλλεύετο τὰ πλουσιώτερα χρυσορυχεῖα τοῦ Τράνσβααλ, ἐπρόβαλεν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ κτήματος. Ὁ πατέρας σου ἐναντιώθη. Ἡ ἐταιρεία ἐπεκαλέσθη τὰς δίκαιον καὶ τοὺς νόμους... Ἐδοκίμασε νὰ ποδείξῃ, ὅτι τὸ κτήμα τοῦ εἶχεν ἀγοράσῃ προτῆτερα αὕτῃ... Ὁ πατέρας σου ὅμως ἐξακολούθησε νὰ ἐπιμένῃ... Ἐνα βράδυ τὸν ἤρξα χάμω, ἐστὶν εἰς μίαν ἰτέας. Σφαῖρά τὸν εἶχεν ἐξαπλώσῃ ἐκεῖ, τὸν δυστυχισμένον, πού δὲν εἶχε πιά χέρια διὰ νὰ μυνθῇ... Μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας, ἡ ἀγγλικὴ ἐταιρεία κατέλαβε τὸ κτήμα. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ἡ δυστυχισμένη σου μητέρα ἐξεψύχησε ἐστὶν ἀγκαλιά μου... Μ' ὅλην τὴν ἀγάπην πού σου εἶχε, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της.

Τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ποταμῶδες ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Γουίλελμίνης.

—Τοὺς μισῶ! ἀνέκραξεν ἔξαφνα. τοὺς μισῶ! Ἦθελαν νὰ τοὺς ἐσκότοναν ὅλους!

Τὸ πρόσωπόν της προσέλαβεν ἐκφρασιν ἀγρίαν, πού σου ἔκαμνε λύπην νὰ τὴν βλέπῃς εἰς τόσῃ νεαρὰν κόρην.

—Ναί, ὅλους! ἐπανελάβε παραφερομένη.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν ἐθώπευσε τὸ μέτωπον τῆς ἐγγονῆς του μετ' ἐκείνην τρυφερότητα.

—Νὰ τοὺς σκοτώσῃς ὅλους... θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον! εἶπε μειδιῶν. Ἄν σου δοθῇ ὅμως περίστασις, ἂν ἡ Ἀγγλία πολεμήσῃ πάλιν τὴν πατρίδα σου, νὰ εἶσαι ἐτοιμὴ νὰ τὴν ὑπερασπισθῇς σὰν ἄνδρας.

—Θὰ τὸ κάμω, παππού! Ἄς ἔλθουν!

—Ὅχι, διεκοψεν ὁ γέρον, νὰ μὴν ἔλθουν, διότι ἡ προσφιλέας μας ἐλευθερία θὰ ἐχάνετο...

—Θὰ τὴν ὑπερασπίζομεθα, παππού!

—Ναί, καὶ πολὺ ἀκριδᾷ. Θὰ ἦτο ὁ τελευταῖός μας ἀγὼν: Θάνατος ἢ ὑποδούλωσις.

—Ὡ, ἂν ἔλθουν, σὰς ὀρκίζομαι, ὅτι θὰ τοὺς πολεμήσω! Θὰ μιμηθῶ τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα μου, τῆς μητέρας μου, καὶ τοῦ γενναίου μου ἐκείνου ἐξαδέλφου, πού εἶνε ἡ δόξα τῆς οἰκογενείας μας. Παππού, μοῦ κάμνε τὴν χάριν νὰ μου διηγηθῇς ἄλλῃ μιᾷ φορὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐξαδέλφου μου Πίετ Οὐύς;

—Εὐχαρίστως, παιδί μου. Ταῦτά τῶν νέων δὲν κουράζονται νὰκούσῃ τὰς εὐγενεῖς ἱστορίας... Στὰ 1838, οἱ Ζουλοὶ κατέσφαξαν κατὰ Βόερς ἀποίκους. Ἀγανακτήσαντες, οἱ συμπατριῶται τῶν θυμάτων ὤπλισαν στρατὸν καὶ ἔδωσαν τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν λοχαγὸν Οὐύς, θεῖον τῆς μητέρας σου. Ὁ υἱός του Πίετ, γενναῖον παιδί δεκατεσσάρων ἐτῶν, τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείως εἰς τὸ πλευρόν του... Ὁ λοχαγὸς Οὐύς, θανασίμως πληγωθεὶς, παρεκάλεσε τοὺς στρατιώτας τοῦ νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν...

Αὐτοὶ ἀρνούνται, ἐκείνος θυμῶν καὶ τοὺς διατάσσει... Περίλυποι οἱ στρατιῶται ἀπομακρύνονται, καὶ ὁ Οὐύς μένει μόνος περικυκλωμένος ἀπὸ πλῆθος ἐχθρῶν. Ὁ Πίετ, ὁ ὁποῖος εἶχε φύγῃ μετ' ἐκείνην ἰδέαν ὅτι ὁ πατέρας του ἐσώθη, γυρίζει καὶ τὸν βλέπει ἐτοιμοθάνατον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγρίων Ζουλοῦ... Δὲν διστάζει... ὁρμᾷ διὰ νὰ τὸν ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν... σκοτώνει τρεῖς, καὶ εἰπετα πίπτει, τρυπημένος ἀπὸ λόγχης.

—Ὡ, τὴν γενναίαν πού ἦτο! ἀνέκραξεν ἡ Γουίλελμίνη, δικαίως ὑπερηφανευομένη διὰ τὸν ἥρωισμὸν τοῦ παιδίου. Παππού, ἂν ποτὲ οἱ Ζουλοὶ ἢ οἱ Ἀγγλοὶ εἰσβάλουν εἰς τὸ Τράνσβααλ, ὀρκίζομαι νὰ φανῶ ἀξία ἐξαδέλφη τοῦ Πίετ Οὐύς.

—Οἱ Ζουλοὶ, ὅχι! οἱ Ἀγγλοὶ πῶς ἂν ὄν, εἶπε μετ' ἐκείνην φωνὴν ὁ παππούς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθον ὁ Μπαμποῦ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ γηραιᾷ μαύρης.

Ἡ τράπεζα ἐστρώθη διὰ τὸ γεῦμα, — τράπεζα ἀπὸ ξύλου δρυός, σκεπασμένη μετ' ἐκείνην ἀλλὰ λευκότεον τραπέζο-μάνδυλον.

Εἰς τὸ κρᾶλ τοῦ Μὰκ-Νέβιν ὅπως εἰς ὅλας τὰς ἐπαύσεις τοῦ τόπου, ἐβασίλευεν ἀπλήτης ὀλως-διόλου ἀγροτική. Ἡ οἰκία, μ' ἐν μόνον πάτωμα, ἦτο ἀχυροσκεπὴς ὡς καλύβη. Τὰ παράθυρα, στενὰ καὶ χαμηλά, ἄφιναν νὰ εἰσέρχεται πολὺ ὀλίγον φῶς, καὶ οἱ τοῖχοι μέσα δὲν εἶχαν ἄλλα στολισματα, εἰμὴ κεφαλὰς καὶ δέρματα ἀγρίων ζώων.

Τὸ κρᾶλ, ἔχον ἐκτασιν δύο ἰσχυρὰ ἀλιδων ἐκταρίων, εὐρίσκετο εἰς ἀληθινὴν ἐρημίαν, διότι τριγύρω, εἰς ἀκτῖνα πολλῶν λευγῶν, δὲν ἀπαντοῦσε κανεὶς οὔτε μίαν κατοικίαν.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν καὶ ἡ ἐγγονὴ του ἠμποροῦσαν νὰ θεωροῦνται ὡς βασιλεῖς μίαν μικρὰν χώραν... βασιλεῖς χωρὶς ὑπηκόους, ἀλλ' ὅχι χωρὶς βασιλείαν.

Τὸ γεῦμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ κυνῆγι καὶ ὀσπρία, διεξήχθη σχεδὸν σιωπηλῶς.

Ὁ πάππος, τὸν ὁποῖον ἡ παραλυσία ἐκράτει καρφωμένον εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἔτρωγε βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Μπαμποῦ. Κρυφὰ, προσέχων νὰ μὴ τὸν βλέπῃ ἡ Γουίλελμίνη, ὁ Κάφρος ἀντήλλασσε ὀλίβερά βλέμματα μετ' ἐκείνην μαύρην. Τὰ

βλέμματα αὐτά, ἀφορῶντα πάντοτε εἰς τὸν γέροντα, ἔλεγον καθαρά,

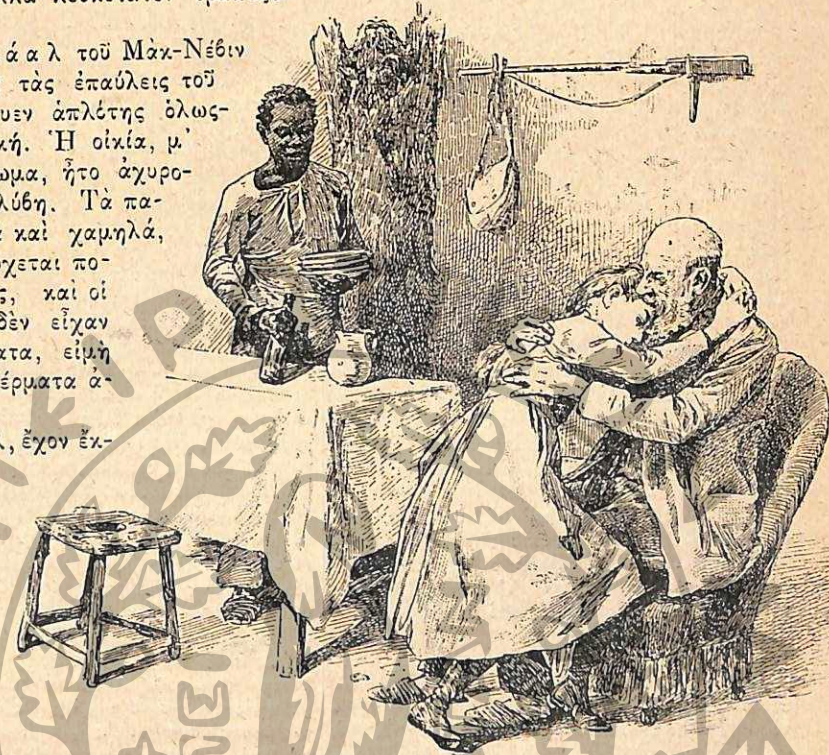
«Πῶς καταβάλλεται ὁ καίμενος!... Δὲν θὰ βγάλῃ τὸ καλοκαίρι τοῦ...»

Ἡ Γουίλελμίνη ἔτρωγε μετ' ἐκείνην νεαροῦ λύκου. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὸ φαγητόν της. Ὁ νοῦς της ἐπλανᾶτο μακρὰν ἐκεῖ πέρα εἰς τὸ βουνὸν Ἀμαζούμπα, ὅπου ὁ πατέρας της εἶχε χάσῃ καὶ τὰ δύο του χέρια ἀπὸ σφαίρας ἀγγλικῆς...

Καὶ μακρότερα ἀκόμη, ἕως εἰς τὸ πεδὸν τῆς μάχης ἐκείνης, ὅπου ὁ ἐξαδέλφος τῆς Πίετ ἐφονεύθη, προσπαθὼν νὰ σώσῃ τὸν πατέρα του.

Ματαίως ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ Κάνυα ἐζήτησαν κανένα μετ' ἐκείνην ἀπὸ τὰ χέρια τῆς μικρᾶς τῶν κυρίας μετ' ἐκείνην προσηλωμένα εἰς τὸ κενόν, αὕτῃ δὲν τοὺς ἐβλεπε...

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν, ὁ ὁποῖος ἐκτύταζε περίλυπος τὴν ἐγγονὴν του, εἶπεν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ Μπαμποῦ: «Ἄμα κοιμηθῇ τὸ παιδί, φέρε μου χαρτί καὶ μολύβι. Νομίζω ὅτι θὰ μπορέσω νὰ γράψω καὶ εἶνε μεγάλη ἀνάγκη.»

« Ἡ Γουίλελμίνη ἔκλειεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γέροντος. » (Σελ. 5, στήλ. 6'.)

Ὁ μαῦρος ἔκλειεν σιωπηλῶς τὴν κεφαλὴν τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἡ Γουίλελμίνη ἔλεγε πρὸς τὸν Μαριμπῆν καὶ τὴν Κάνυαν, τῶν ὁποίων αἱ κεφαλαὶ ἀνεπαύοντο ἐπὶ τῶν γονάτων της:

—Ἄν ἔλθουν οἱ Ἀγγλοὶ, ἡμεῖς οἱ τρεῖς θὰ τοὺς δείξωμε!..

Ὁ λέων καὶ ἡ σκύλα ἀγρίεψαν, ὅπως καθε φορὰν πού ἤκουαν τὴν λέξιν «Ἀγγλοὶ». Ὁ Μαριμπῆς ἔτεινε τοὺς γαμφοὺς του ὀνυχας, ἰσχυροὺς ἀπὸ τώρα, καὶ ἡ Κάνυα ἀπεκάλυψε τοὺς δέξις της ὀδόντας.

— Δὲν ἔχετε σέψ τουφέκια, εἶπεν ἡ Γουίλελμίν, ἀλλὰ κ' ἔτσι θὰ ξεπαστρέψετε μερικούς...

Γενναία ὅσον καὶ ὁ Πίετ Οὐύς ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη του Γουίλελμίν!.. Τὰ μαῦρά της μάτια ἐξέπεμπον ἀστράπες, τὰ ρόδινα πτερύγια τῆς μύτης της ἐφούσκωναν καὶ τὸ πρόσωπόν της προσελάμδανεν ἐκφρασίν ἀγρίαν, ἡ ὁποία τὴν ἐκαμνὲν ἐν ἐμοιασμῷ μὲ τὸν Μαριμπῆν!

Ἐξαφνα τὸ βλέμμα τῆς Γουίλελμίνης συνήντησε τὸ βλέμμα τοῦ πάππου της. Καὶ τὸ βλέμμα αὐτὸ ἦτο τέσων τρυφερῶν,

τόσων γλυκῶν, ὥστε τὸ τραχὺ προσωπεῖον ἐπέσεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν ἤνοιξε τοὺς γηραιούς καὶ ἀσθενικούς του βραχίονας, καὶ ἡ Γουίλελμίν ἐρρίφθη εἰς αὐτοὺς μ' ἐμπιστοσύνην.

Τότε τὰ χεῖλη τοῦ πάππου ἐθλίψαν τὸ μέτωπον τοῦ κορασίου.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ πού της ἐχάρισε τὴν τρυφεράν αὐτὴν θωπείαν.

Καὶ ὁμῶς ἡγάπα πολὺ τὴν ἐγγονήν του. Ἀλλὰ ἡ τρυφερότης του, — ὅπως καὶ ὁ

χαρκτήρ του, — δὲν ἦτο τέσων διαχυτική.

Ἡ Γουίλελμίν ἐκλαίεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γέροντος.

— Ἀγάπη μου!.. ἀγάπη μου!.. τῇ ἐλεγεν ἐκεῖνος.

Καὶ ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη τοῦ Πίετ Οὐύς, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώριζε πόσον ἐγγὺς ἦτο ὁ θάνατος τοῦ πάππου της, ἐξηκολούθει νὰ κλαίῃ μὲ γλυκὰ δάκρυα ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ γηραιοῦ Βέερ.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

ΚΙΜΟΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Paul Roland

Ὁ παρὼν Ὀδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγουμένον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐπιθυμῶν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὀδηγοῦ διὰ νὰ συμμορφώσεται ἐκάστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» δικαιούται νὰ λάβῃ δωρεὰν ἓν μόνον ψευδώνυμον κατ' ἐλπίδα τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἐν μόνον ἔτος διαρκείᾳ αὐτῇ εἴτε περισσότερον.

Ἄρθρον 2. — Ἄν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἷο δὴποτε λόγον ν' ἀλλάξῃ ψευδώνυμον, ὁφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως καὶ ἓν γράμμα. Ἐκ τοῦ ποσὸς τοῦτου ἐν μέρος ἀφαιρεῖται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν. (Βλέπε κεφάλαιον Θ')

Ἄρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύνανται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νὰ προστείνῃ, δι' ἰδιοχείρου πάντοτε ἐπιστολῆς του, πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλαιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλλήλοτέρου.

Ἄρθρον 4. — Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν συνδρομητῶν, δικαιούται ἐπίσης νὰ λάβουν ψευδώνυμον, εἴνε ὅμως ἀπαράρτητον ἐν ὑποβλήματι τῶν περὶ τοῦτου αἰτηθῶν δι' ἐπιστολῆς τῶν γεγραμμένης ἰδιοχείρως καὶ συνοδευμένης ὑπὸ ἐνὸς γράμμου.

Ἄρθρον 5. — Ἀπαρδεκτὰ κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα: α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους διατελοῦντας ἔτι συνδρομητὰς: β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἐγκριθέντα: γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ἐξῆκτων Κρατῶν καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνως ἑλλήνων, ἐπικρατῶν καὶ ὁμοεθνιστῶν γνωστῶν.

Ἄρθρον 6. — Ὁ συνδρομητὴς, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἡ ἐν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειῇ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν ὅτε στέλλει πρὸς τὴν Διάπλαιν: ἐπιστολάς, λύσεις, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμούς, Παιδικὰ Πνεύματα πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. Ἡ Παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου τοῦ σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματός του.

Ἄρθρον 7. — Ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνουν δύο ἢ περισσότεροι συνδρομηταὶ ἐν ψευδώνυμον καὶ νὰ το ἔχουν ἀπὸ κοινού. (Τα κοινὰ ψευδώνυμα ἐπιτρέποντο μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἀπὸ σήμερον καταργούνται.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευμένων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς. Ἐκαστος δύναται νὰ στείλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διάπλαις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλλήλοτερα.

Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀναθεὶν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται: «Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ δεῖτα» (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἡ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιευθῇ μὲ τὸν ὄνομα του.). Πρέπει δὲ νὰ εἴνε ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος, ἀδικοῦμενα, καὶ ὅχι ἀντιγραφὰ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἄλλαχοῦ. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ στείλῃ Παιδικὰ Πνεύματα μεταφρασμένα ἀπὸ ξένα περιοδικὰ, ἀρκεῖ νὰ προσαρμόζονται εἰς τὰ ἥθη μας.

Ἡ Διάπλαις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτὲ δίδει τὸν λόγον, διατὶ δὲν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει μὲ τὴν σειράν των τὰ καλλίτερα, — ὅταν δὲ εἴνε πολλὰ, διὰ κλήρου, — ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ ἀδιακρίτως.

Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητὰς, ὡς ἐξῆς: Κατ' ἕνα πρὸς δημοσίευσιν εἰς ἡμετέρας τῶν Δύσεων δύναται δὲ ὁ συνδρομητὴς, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτὸς, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Δὲν ἀδελφία συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν Δύσεων.

Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν τέλος κατατάσσονται ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω. Πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομητρία τῆς Διαπλάσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμούς τῶν Δύσεων δύναται δὲ ὁ συνδρομητὴς, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτὸς, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. Δὲν ἀδελφία συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν Δύσεων.

Δι' ἡμετέρας τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκρίτως, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐτὰ δεκτά, καὶ ἥτις σημειοθετεῖται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπιγραφίδα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Δι' μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσίαν στελλόμενα λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Ὁ ἰδιαιτέρος χάρτης τῶν Δύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμούς τῶν Δύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν τὰς λύσεις

των ἐπὶ ἰδιαιτέρου χάρτου, εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει εἰκοσι (20) φύλλα (ἑκατὸν δι' ἑνα Διαγωνισμὸν) ἕκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφονται αἱ λύσεις ἐντὸς μόνον φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαῖας υποδείξεις, αἱ ἑποῖαι υποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνισμὸν πού πρέπει νὰ σημειῖται τὸ ὄνομα του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν τῆς.

(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειῶνουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων λύσεις εὐρίσκονται ἀτόπως ἐφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἐκαστος φάκελλος χάρτου τῶν λύσεων ἔχει εἰκοσι (20) φύλλον τιμῆς πρ. ἐν (1).

Δι' ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου χάρτου τῶν λύσεων γεγραμμένα λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. (Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους.) Ἐπιτρέπεται (ἐπίσης) νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἂν ὁ λύτης εἴνε βέβαιος: ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιότερου φυλλαδίου.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων.

Ἡ πρώτη Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Δύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἀνὰ εἰς ἐκ ἑκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ ἄλλων συνυμνητικῶν του. (Ὅρθαι λύσεις θεωροῦνται μόνον αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὅλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευμένας.) — Σημειωτέον, ἂν δύο ἢ περισσώτεροι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων διὰ Α' Βραβεῖον τῆς αὐτῆς τάξεως τύχῃ νὰ ἔχωσι τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἀριθμὸν λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται διὰ κλήρου εἰς τὸν ἕνα.

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἐξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι ἀνὰ δύο ἐκ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τῶν πρώτων βραβεῖων.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἐννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἥτοι τρεῖς ἐκ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τῶν λαβόντων τὸ δεύτερον βραβεῖον.

Ἐπαῖνον τυγχάνουσι πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλίγυτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὕρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐκ ἑκάστης τάξεως.

Εὐφρόμιον μνείας τυγχάνουσιν οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὅχι ὀλίγυτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὕρεν ὁ τελευταῖος τῶν τυχόντων ἐπαίνων ἐκ ἑκάστης τάξεως.

Τῶν λοιπῶν δημοσιευμένων ἀπλῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειράν, μὲ τὸ ποσὸν τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὕρεν ἕκαστος.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμούς τῶν Δύσεων ἐνὸς οἰουδήποτε βραβεῖου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζονται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγω-

νίζονται εἰς τάξιν μεγαλιτέραν ἢ πρὶν, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὐ ἔτυχον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Αἱ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ἌΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Αἱ λεγόμεναι Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως εἶνε ἐν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μίαν Ἐρώτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι τῆς ἀπονομῆς δι' ἐπιστολῶν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας.

Δι' ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφονται ὡς ἐξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς «Διαπλάσεως».

Κατόπιν ἡ Διάπλαις βοηθουμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπικτικόν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τῶν γηραιῶν οἰκονόμων τῆς Μάρθας, ἀπὸ τῶν νεαρῶν ψυχολογῶν τῆς Ἀναρίαν, ἀπὸ τὰς ὁδοκα μικρὰς ἀδελφῶν του: Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα, Καλήν, Κικήν, Φιρήν, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μαυρὴν γάταν ὀνομαζομένην Νίσσαν.) ἡ Διάπλαις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεῖται μὲ Α' Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲ Β' Βραβεῖον τὸς δύο μετ' αὐτήν, μὲ Γ' Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἐπαῖνον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Εὐφρομιον μνείαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξιαι.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ἡ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναρίαν, ἡ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἡ ὑπὸ τῆς Κυρᾶ Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν διηγήματος. Δίδεται ὡς θέμα μίαν σειράν εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἐν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, — Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, — Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος. — Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ), — Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς, — Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

Οὐδιώδης λεπτομέρεια. — Εἰς ὅλους τοὺς τοὺς Διαγωνισμούς, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μικρῶν Πνευματικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων κτλ. δύναται νὰ λαμβάνουν μέρος ὅχι μόνον πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομητρία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδελφία των, ὅσα θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Δύσεων, ὡς βλέπετε ἐν οὐκείῳ τόπῳ, ἐν μόνον πρὸς ὅσον εἰς ἕκαστην συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἡ αὐτὴ οὗτος ὁ συνδρομητὴς ἢ ἐν ἀπὸ ἀδελφία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διακρίνονται εἰς Μεγάλους καὶ εἰς Μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, τῆς Μεταφράσεως.

Α'. — Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς: Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖου λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν εἴνε διήγημα ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς): β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον, ὑπὸ τοῦ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομα του, ἂν δηλώσῃ ῥητῶς: ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρήσις τοῦ ὀνόματός του: γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖου, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖου, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἄνω.

Β'. — Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς: Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖου λαμβάνει τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του ὅταν εἴνε Ζωγραφικὴ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοίωτον αὐτοῦ: β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν. γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῆδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖου λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τομῆδια Παιδικοῦ Πνεύματος: (Α' καὶ Β', ἢ Α' καὶ Γ', ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἰτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖου λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τομῆδιον Παιδικοῦ Πνεύματος.

Σημειώσεις: Τὰ Βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος: π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσως ἢ καὶ κατωτέρως ἀξίας.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον

Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἐξαιρετικῶν βραβεῖον, ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλαις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητὴν, ὡς ἀθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὼν διαγωνιζόμενος ἐκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμούς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπομέναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (1). Τὸ Β' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος (1/4).

Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ

τιμωμένων δραμῆς κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵτησιν τοῦ. Ὁ τυχὼν Ἀ' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων βραβείων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ καιροῦς, δώσουν ἀριθμοὺς τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπιν νὰ λάβῃ καὶ Ἀθρόον Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπ᾽ Ἀθρόου, οὐδέποτε πλεόν δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, οὐδ᾽ ὅποτε εἶναι τὰ βραβεῖα τὰ ὅποια θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς.

Παρατήρησις: — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον δὲν ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν Βραβείων, τὰ ὅποια ἔλαβεν εἰς τὸ διάστημα μόνον ἐνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα ὅλων τῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ ὅποια θὰ εἶναι συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεται.

Τὸ βραβεῖον τῶν Εὐσήμων

Τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶναι ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πράξιν, διὰ πᾶν λογογραφημένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειώνει ἐν ἡ δὴ τρία ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὐσήμων, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκαστοῦ τῶν ἀνωτέρω τῶν δι' Εὐσήμων ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονόμη τῶν Εὐσήμων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ εἰς τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, ἢ εἰς τὰς κρίσεις τῶν Διαγωνισμῶν, δι' ἐνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρεθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων, μετὰ τὰς ἐξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ τοῦ δ') λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσήμα, μετὰ τὸν λαμβάνοντα τὸ Πρῶτον. Ἐκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5, κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὐσήμα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἄδειον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογὴν τοῦ.

Ἐπεινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους τοὺς ἔχον ἀριθμὸν Εὐσήμων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ Εὐρημος Μεία εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μὲχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Σημείωσις. — Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἕκαστος συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ πρὸς τὴν «Διάπλαιν» λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσήμων, τὰ ὅποια ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομητρία τῆς «Διαπλάσεως», καὶ ὅχι μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλη τῶν, ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον — δύνανται νὰ γράψουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαιν. Εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας, ὅταν περιέχουν τι ἔξω ἀπαντήσεως καὶ ὅταν το ἐπιτρέπη ὁ ἡμέτερος, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἢ ὅποια ἐπιγράφεται «Δ' ἡ λ ο γ ρ α φ ί α τ ῆς Δ ι α π λ α σ ε ω ς».

Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν Διάπλαιν, αἱ φίλοι τῆς συγκατανοοῦν καὶ πρὸς ἀλλή-

λους, διὰ τῶν Ἀσφασιῶν καὶ Πληροφοριῶν, τῶν δημοσιευμένων εἰς ἰδιαίτερον μέρος τῆς «Ἀλληλογραφίας», ὅσους τὸ ἐπιτρέπη ὁ ἡμέτερος. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἰδιαίτερα στήλη ἐπιγραφόμενῃ Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ πρότασιν — τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως — πληρόνως 5 λεπτά δι' ἑκάστην λέξιν. (Οἱ μὴ συνδρομηταὶ 10 λεπτά.) Ἐλάχιςτος ὅρος: δέκα λέξεις.)

Κανὼν ἀπαράβατος — Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλαιν πρέπει νὰ εἶναι ὅλος διόλου ξεχωριστὴ ὁλοκληρὴ καὶ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῆς ἐπιστολῆς, — οὔτε Λύσεις, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, διότι καθὲρ τοῦτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Ὅσους ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ παραγγέλωνται πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκήσας εἰς τὴν ὑπογράφου σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτῃ πάντοτε καὶ μίαν ἐντυπὴν διευθυνσίν σας ἐξ ἐκείνων ὑπὸ τὰς ὁποίας σὺς στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει λοιπὸν, ἀπὸ τὸ περιεχόμενον ἐκαστοῦ φυλλαδίου, νὰ ποικίλῃ τὴν ταύτην τὴν φέρουσιν τὸν ὅμοιον σας καὶ τὴν διευθύνσιν, καὶ νὰ τὴν φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελλίας σας.

Μὴ λησμονήτε νὰ υπογράψετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὅχι μόνον μετὰ ψευδώνυμον σας (ὅσοι ἔχετε) ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀληθὲς σας ὄνομα. Ὅνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ΑΧΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλαιν ἐπιστολάς σας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται: τὰ Τετράδια τὰ ὅποια ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις», ὅπως ἀνταλλάσσονται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἐκαστον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπάντησιν αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον γῶρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ιδέας τῶν. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δεινόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτογενὲς καὶ χαριτωμένον Δευκώμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναστροφὴν.

Τὰ Μικρὰ Μυστικά πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἐκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἐπτά τετράδια φρ. 1. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετραδίων, μ' ἐξωφύλλον καὶ μετὰ Πίνακα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξωφύλλον καὶ Πίναξ, χωριστὰ, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξὺ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν τῶν διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς ὅρων.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶναι ποσὴ ὑποχρεωτικὴ. Δύναται τις κάλλιπτα νὰ εἶναι συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δεχέται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀρνεῖται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων του, τῶν ὁποίων ἡ ἄδεια εἶναι ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰνταλλάξῃ Μ. Μυστικὰ μετὰ συνδρομητὴν, δηλόντες τοῦτο δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὴν Διάπλαιν, ἢ ὅποια δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον πρὸς ἑξ ὅσους προτάσεις ἐκίστου κατ' ἀνάστατον ὅρον δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον.)

Ὁ ἄλλος ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶναι ἐλευθερὸς νὰ τὴν δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἄν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἐν τετραδίων τοῦ πρὸς τὴν Διάπλαιν, ἢ ὅποια τὸ στέλλει πρὸς τὸν

προτείναντα καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδικόν του διὰ νάποσταλῇ εἰς ἀνταπόδωσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγὴν. Οὕτω λοιπὸν, ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τὸ τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δευτέρως.

Ὁ δὲ δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τοῦ υπογράψουν (μετὰ τὸ ψευδώνυμον των ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μετὰ τὸ ὁμῶς των μαζὶ, ἂν θέλουν νὰ φανερωθῶν) νὰ τοῦ θέσουν εἰς ἓνα φάκελλον ἄγραφον, ἀνοικτὸν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἐν γραμματοσήμῳ 10 λεπτῶν, (πάντοτε δεκαλέπτον, δι' ἐπιδόνητο εἶναι τὸ τετράδιον), νὰ γράψουν εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου, ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν τάδε, ὁ ὁποῖος μοὶ ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγὴν» ὁ δὲ δευτέρως: «Διὰ τὸν τάδε, τοῦ ὁποῖου ἔλαβα τετράδιον», νὰ θέσουν τὸ ὅλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγαλύτερου, καὶ νὰ τοῦ στείλουν πρὸς τὴν Διάπλαιν.

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγινώσκει τὸ τετράδιον καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φάκελλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διευθύνσιν τοῦ πρὸς δὲν ἀπευθύνεται, καὶ το στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματοσήμῳ.

Τετράδια μετὰ ἀδόκοντος καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μετὰ προσωπικῶν ὁπαιγνισμῶν, μετὰ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαιτέρας συστάσεις. — Μὴ ἀριθμῇτε τὰ τετράδια, τὰ ὅποια στέλλετε, ἀλλὰ μόνον ἐκείνα τὰ ὅποια λαμβάνετε, (διὰ νὰ τα ἐγγράφετε μετὰ τὸν αὔξαντα ἀριθμὸν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Δευκώμα.) — Μὴ τσακίξετε τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὅποιοι νὰ τα χωροῦν ὁλόκληρα. Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὅπως διὰν κλείεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἄν θέλετε, — διὰ μεγαλύτεραν ἐσφίλειαν, — σημειώνετε το, μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τετραδίων ἀπαραίτητον νὰ γίνεται μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τετραδίων, διότι ὁ λαμβάνων τὸ τετράδιον πρέπει νὰ εἰσπορῇ τὸ σῶν τὸ ψευδώνυμόν του, ὅταν δὲν θέλῃ νὰ το φανερώσῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Δευκώματος του.)

Ἐπομένως, ὅτι οὐδεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δεχέται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν. Ἀλλ' ἀπαξ ἐπρότεινε, καὶ ὁ ἄλλος ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τῷ ἔστειλε τετράδιον, ὀφείλει νὰ το ἀνταποδώσῃ ἀμέσως. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεως του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτὸ ἐντὸς ὁκτὼ τῶν πολλῶν ἡμερῶν, ἀποδεικνύει ἄγνοίαν τοῦ εὐγενῶς φέρεσθαι, ὁ δὲ μηδέποτε ἀνταποδίδων αὐτό, διαπράττει κλοπὴν.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης διμηνίας δημοσιεύεται Κατάλογος τῶν ψευδωνύμων τῶν μὴ ἀποδιδόντων τετράδια σταλθέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν προηγουμένην διμηνίαν. Ἐὰν δὲ καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ψευδωνύμου δὲν σπεύδουν εἰς ἀνταπόδωσιν, τότε δημοσιεύεται τὸ ὄνομα τεκνώνων των καὶ ἡ διευθύνσις των, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ ἢ πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς μίαν πόλιν, χωρὶς νὰ ὀρίζονται διὰ τοῦ ψευδωνύμου, — δὲν εἶναι δεκταί. Αἱ προτάσεις γίνονται πάντοτε ὑπὸ ψευδωνύμου πρὸς ψευδώνυμον (μετὰ τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται)· πρέπει δὲ νὰ εἶναι γραμμένα καὶ υπογεγραμμένα ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ προτείνοντος.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλαιν ὑπὸ ταυτίαν ὡς ἔντυπα, ἔτε πληρόνως ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλα-

σις ὡς ἔντυπα τὴν στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἀκρας τῶν φακέλλων. Ὁ φάκελλος ὅμως, ἐκτὸς τοῦ τετραδίου καὶ τοῦ δεκαλέπτου γραμματοσήμου, οὐδὲν ἄλλο πρέπει νὰ περιέχῃ, διότι κατὰσχεται εἰς τὸ ταχυδρομικόν. Ὁ περισσεύων ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματοσήμων, ἀρκεροῦμεν τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων. (Ἰδε Κεφ. Θ'.)

Οἱ ὅροι οὗτοι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῶν μετὰ μεγάλῃ προσοχῇ καὶ νὰ τηρῶνται αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα. «Μικρὰ Μυστικά» στελλόμενα παρὰ τοὺς ὅρους, (ἄνευ φακέλλου ἄγραφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματοσήμου δεκαλέπτου, ἄνευ μνείας τοῦ πρὸς δὲν ἀπευθύνονται, μετὰ ἀδόκοντος ἀπαντήσεως, κτλ. κτλ.) ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρηστών.

Σημείωσις. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων. Ἀγόρια Ἀλληλογραφούν μετὰ ἀγόρια, καὶ κοράσια μετὰ κοράσια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσφασιῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδευοῦνται ὑπὸ γραμματοσήμῳ 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον, ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καὶ, ἂν τὰς ἱκανήν, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Τὸ ἔσπαθωμα

«Ἐσπαθώμα» λέγεται ἡ φροντίς καὶ ἡ ἐνέργεια τὴν ὅποιαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγένετο ἀνάγκη διότι οἱ ἀναγνώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικὸν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τοὺς προτρέπουν ὅπως ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Μίαν φορὴν ἓνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ Ὀρφείος, τῇ ἔγραψε: «Διάπλασις μου, θὰ ξεσπαθώω καὶ θὰ σοῦ ἐγγράψω πλῆθος συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγγράφη εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν», καὶ ἤρρεσε ὅσον πολὺ εἰς ὅλους τοὺς φίλους μας ὥστε ἔκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ἐσπαθώμα», εἰς τὰς ἐνέργειάς των Ἑλληνικῶν φίλων, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν εὐγενὴ φιλοδοξίαν αὐξάνοντας ὀλοὺν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν νὰ καταστήσῃσιν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλαιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν τῶν ἀρίστων περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὅποια εὐγενὴς φιλοδοξία!

Ἔτεος ἡ Διάπλασις διὰ νὰ κινήσῃ περισσύτερον τὴν ἀμύλην τῶν φίλων τῆς, προσεκήρυξεν Ἐκτακτὸν Διαγωνισμόν Ἐσπαθώματος, τοῦ ὁποῖου οἱ ὅροι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ 46ον φυλλάδιον τοῦ 1901. Ἐν τούτοις, καὶ οἱ νέοι φίλοι μας ἔχουν καιρὸν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμόν τούτον, ἂν ἐγγράψουν συνδρομητὰς μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ πρὸς τὰ παρὸν νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἡ συνδρομὴ τῆς Διαπλάσεως εἶναι προσφιλωτέρα, καὶ ὅτι μαζὶ μετὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν νέων συνδρομητῶν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον. Ἄν ἐπιτύχῃ ὁ Διαγωνισμὸς αὐτός, πιθανὸν νὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ τότε οἱ νέοι φίλοι μας θὰ μάθουν ὅλους τοὺς ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΤΑΜΕΙΟΝ ὑΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παιδῶν» ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896, τῇ εὐγενεῖ ἀπαίτησιν τῶν φίλων τῆς, ἔχει ἀνιδρύσῃ τὸ καὶ ἄλλοτε λειτουργήσαν Ταμεῖον

ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδιὰ ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὅποια δὲν θὰ ἠδύνατο ἄλλως νὰ ποικίλῃσιν αὐτήν. Οὕτως, ἀπέναντι τοῦ συναγομένου ποσού, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανεμονται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀρίστους κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Μέχρι τοῦδε τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατετίθησαν ἄνω τῶν 550 δραμῶν. Ὑπάρχει δὲ ἐλπίς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαυρήσῃ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαριποιηθῶν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδιὰ.

Εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων εἶναι δεκτὰ οἰαδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων κατατίθεται ἐπίσης τὸ περισσεύμα τῶν γραμματοσήμων τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν Ψευδωνύμων εἰσπραττόμενα, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὄνομα τῶν εἰσφερόντων μετὰ τὸ ποσὸν τῆς εισφορᾶς ἐκαστοῦ, δημοσιεύονται ἐκαστοτε εἰς τὴν «Διάπλαιν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ ποικίλῃσιν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεγράφησαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 32 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δευτέρως (1880) δὲν ὑπάρχει, ἔξανατληθεὶς πρὸ πολλοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1793 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου». Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἔγινεν ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἐβδομαδιαία, ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου ὁ 1ος ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 9ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, ὁ 14ος, καὶ ὁ 24ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μας ὑπολείπονται τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικὴν των τιμὴν, ἢτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἐξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μας περισσεύουν, ἦτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος, εἶναι ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος δραχ. 1 διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. γρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ, ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ 10ος τόμος πλησιάζων νὰ ἐξανατληθῇ ἐντελῶς, ε

Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Λαχείον Δώρον. Φέτος τὰ Δώρα ταῦτα εἶνε ἀξία ἄνω των 2,500 δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθῶν διὰ κλήρου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς, παλαιούς ἢ νέους, ὅσοι ἔχουν ἐγγράφῃ ἡ ἀνανέωσιν τὴν συνδρομὴν μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου.

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Πατησίων 11 β. Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χρηστονομισμῶν παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφραγισμένων ἐντὸς λιποῦ χρηστονίου, τοκομεριδίων τῶν λαγειοτήτων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τοῦ ἐνὸς φράγκου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματισμῶν παντὸς Κράτους, (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς ἐσφραγισμένη, πρὸς ἀποφυγὴν παραδίσεως.

Ὁ πληρώνων ἐτησίαν συνδρομὴν, ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μᾶς ταινίας τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινομένην, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἀλλόθεν κατακίαν ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Γραφεῖον μας. Ἄλλως δὲν εὐθὺς ὁμῶς διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν φυλλοδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μῆς ἐβδομάδος, ὀφείλει νὰ μὴ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθέν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὁμῶς περὶ ἀναπληρώσεως φυλλῶν μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιλήμου (λεπτὰ 15 δι' ἕκαστον φυλλάδιον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

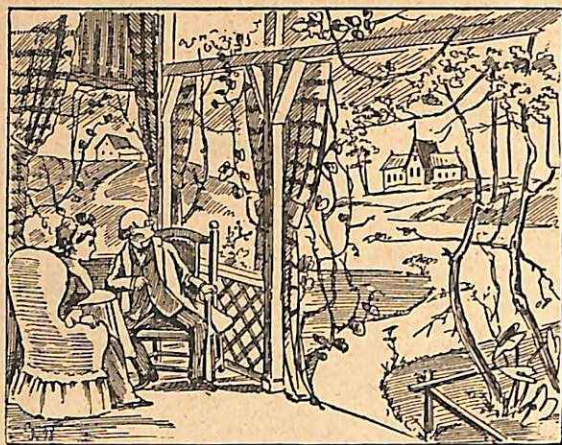
Ο «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1899, οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν πανελληνίου Ἐθνικοῦ Ἐράνου, ἕνα διὰ τοῦ συναγερμοῦ μόνου ποσού, ναυπηγηθῶν πολέμων πλοίων καὶ δωρηθῶν εἰς τὸ Ἔθνος. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὀνομασθῇ «Ἑλληνόπαϊς» πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων θὰ ναυπηγηθῇ.

Ἀπορρῆν εἰς τὸ ἀληθὲς μέγα καὶ πατριωτικῶτατον τοῦτο ἔργον, ἔδωσαν ἀρβύδιον δημοσιεύσιν εἰς τὴν «Διάπλαιν» ὑπὸ τὸ τίτλον «Θωρηκτὸν δ' Ἐράνου παιδίων» καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν Ἀμερικανοπαιδίων, οἱ ὁποῖοι διενήργησαν ἔργον καὶ προσέφεραν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἐν θωρηκτῶν. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἔργου τοῦτο ἐπικαλέσας τὸν ἐθνικισμὸν, ὥστε ἡ Διάπλασις δὲν ἐδίστασε ἀναλάβῃ τὴν διευθύνσιν τοῦ Ἐράνου καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μέχρι τοῦδε ἔχουν συναβῆ ἄνω των 4,000 δραχμῶν, ὡς ἐπαίναται ἐκ τῶν καταλόγων τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Διάπλαιν. Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θὰ θελήσουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἐράνον καὶ νὰ συμπλέσουν οὕτω εἰς τὴν πραγματικοποίησιν ἔργου τῶν ὁρίστων, δύνανται νὰ στείλουν ὅτι ποσὸν ἐπιθυμοῦν, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἡ προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Λαχείον τῶν Δώρων, ἡ ὁποία ἐληγχε τὴν 5 τρέχοντος, ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 Ἰανουαρίου 1902.

Τοῦτο κατὰ παράκλησιν πολλῶν φίλων μας, οἱ ὁποῖοι τῶρα ξεσποῦσιν ὡς νύσον καὶ θέλουν νὰ ἔχουν ἀκόμη ἐν μέσῳ πρὸς ἑλξιν νέων συνδρομητῶν: τὸ Λαχείον.

Οὕτως ἡ προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀνανεώσεως μὲ δικαίωμα Λαχείου, λήγει μαζὶ μὲ τὴν προθεσμίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ Ξεσπαθώματος, καὶ ὅλοι οἱ νέοι συνδρομηταί, καθὼς καὶ οἱ παλαιοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγγραφοῦν διὰ τὸ 1902 μὲχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν μέρος καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὠραίων καὶ πολυπληθῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ Φουγάρο τῆς Εὐγενίας φέρεται ἡ ὑλὴ ρέτρια μὴλον καὶ μαχαίριον διὰ νὰ τὸ καθάρσῃ. Ἄλλ' ἔκεινο, ὅ, οὐ ἔφαγε τὸ μῆλον ἀκαθάρτον, λέγει πρὸς τὴν ὑπερέτειν:

— Μάχαιρον ἔδωκεν, μάχαιραν θὰ λάβῃ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λευκοῦ Κρίνου

Ἡ Ἐλενίσσα, ἐξερχομένη μετὰ τῆς μητρὸς εἰς περίπατον, λέγει πρὸς τὸν μικρόν της ἀδελφόν μετὰ ὀδυρότατα:

— Τοτό, νὰ κῆμης ἕνα σωρὸν τρέλλες, νὰ μὴν καθίσῃς οὕτε στιγμήν ἡσυχίας.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ μητέρα τῆς τὴν ἐπιπλήττει:

— Μὰ ξεύρεις, μαμάκι, ἀποκρίνεται: ἀπ' οὐ, καὶ τοῦ πῶ, αὐτὸς τὸ ἐναντίον δὲ κῆμης

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Μεσοσταμίας

Ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ πρὸ τῆς θυρίδος τοῦ πωλητοῦ γραμματισμῶν:

Ὁ Ἀγγελοῦς τῆς Ἀγάπης. — Δότε μου ἕνα γραμματισμὸν τῶν 25, παρακαλῶ.

Ὁ Ὑπὸ τῆς Ἀγάπης. — Ὅριστε!

Ὁ Ἀγγελοῦς τῆς Ἀγάπης. — Μὰ νὰ σὲ πῶ, στέλνω γράμμα μὲ πέλο, δὲν ἔχετε γραμματισμὸν μὲ μαύρη γραμμὴ γύρω;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λαυρεντίου Νανούχου.

Φαίνεται ὅτι ὁ μικρὸς Γεωργάκης δὲν ἀγαπᾷ καὶ τόσο πολλὰ τὰ ἀθήματα, διότι μάλιστα ἤκουσεν ὅτι ἦλθεν ὁ διδάσκαλός του, ὅχι μόνον δὲν ἔτρεψε νὰ τὸν προϋπαντήσῃ, — ὅπως κάμουν ὅλα τὰ καλὰ παιδιὰ, — ἀλλ' ἀπεναντίας ὑψήγει νὰ κρυβθῇ.

— Γεωργάκη! Γεωργάκη! τὸν φωνάζει ἡ μητέρα του ἔλα λοιπόν! ὁ κύριος καθηγητὴς περιμένει.

Ἄλλ' ὁ Γεωργάκης κάμνει τὸν κουφὸν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ κρυμμένος. Ἄ, βεβα ὅτατα, δὲν ἔχει μελετήσῃ καθόλου καὶ φοβεῖται. Ἄλλα, ποῦ θὰ πάγῃ! . . . Σεῖς θὰ τὸν εὑρετε, καὶ τότε ἀλοιμὸνόν του . . .

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ. Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνες ὑπάρχουν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Ἀσέων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Μετὰ χαρὰς ξεναθλίπω τοὺς παλαιούς μου φίλους καὶ μετὰ χαρὰς υποδέχομαι τοὺς νέους, καὶ εὐχομαι εἰς ὅλους, παλαιούς καὶ νέους, αἰσῶν καὶ εὐτυχῆς τὸ Νέον Ἔτος. Τί πολλοὶ ποῦ εἶνε φέτος καὶ πόσοι θὰ γίνον ἀκόμη χάρις εἰς τὸ Ξεσπαθώμα! Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ βλέπω τριγύρω μου τόσους πολυμελῆ οικογένειαν. Καὶ ποῖα ἄλλη μητέρα ἔχει τὴν χάριν μου; . . . Τώρα ἐπιβίω, καὶ τὰ καλὰ μου τὰ παιδιὰ δὲν θὰ μου δώσουν καμμίαν ἀπορρῆν παραπόνου, διότι θὰ εἶνε πάντοτε εὐπειθῆ καὶ τακτικά, ὅτι θὰ κοῦν τὰς συμβουλὰς μου, διότι θὰ προσέχουν νὰ συμμορφώνονται μὲ τὰς ὁδηγίας μου καὶ θὰ μὴ ἐκτελέσιν τοῦ ἔργου μου τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε βέλους ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα, ὅταν ἔχη κανεὶς νὰ διευθύνῃ μίαν τὴν μέγαν οἰκονομίαν! . . . Αἱ αὐτοὶ, βλέπετε, δημοσιεύω τὸν Ὀδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ. Ὅποιος τὸν μελετήσῃ καλὰ, ἐκεῖνος θὰ ἤξευρῃ εἰς κάθε περίστασιν τί νὰ κάμῃ, καὶ τότε ἡ συμμετοχὴ του εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὰ Μικρὰ Μυστικά καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα, ὅχι μόνον δὲν θὰ μου δίδῃ ἐνδύλησιν, ἀλλὰ θὰ μου προσενῇ καὶ τὴν μεγαλύτεραν εὐχαρίστησιν.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς ἀγαπητοὺς μου φίλους, ὅσοι μου νῆχθησαν τὴν καλὴν Πρωτοχρονίαν μ' ἐπιστολάς, μὲ ξεσπαθώματα μ' ἐπισκεπήρια καὶ μὲ ὠραίας κάρτας. Πρῶτα-πρῶτα θὰ εὐχαριστήσω τὴν φίλην μου Ἀνδρομάχην Βρετοῦ, ἡ ὁποία συνώδευσεν τὰς εὐχὰς τῆς μ' ἐν κομψὸν καὶ καλλιτεχνικώτατον ἐργόχειρον. Ὁρῶντας κάρτας μου ἔστειλαν οἱ ἑξῆς: Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης, Μαίρη Σάνδερς, Ἀνδρ. Δεσβίλλας, Ὁρέστης καὶ Ματθίλδη Λινδεμάρτερ, Παπαρούνα τῆς Πεντέλης, Μαργαρίτης τῶν Ἰνδίων (μὲ ὠραίας σελίδας), Ἀδριανὴ καὶ Ἐλένη Γ. Στεφάνου, Γεράσιμος Λασκαρῆτος, Κελαϊδίστρα, Κυμνιτζίουσα Θάλασσα, Λευκὴ Μαργαρίτα, Λευκοθέα Κλωσσίδου, Κρητικὴν Καστανὸν, Γ. Μ. Μιχαηλετοῦ, Μαρία Π. Καντάρου, Χρυσόπτερος Ἀλκυὼν, Ναυτοπούλα τῆς Κρανῆς, Τσοῦχτρα, Ἐλληνικὴ Φουστανέλλα, Αἰγιεύς, Χαλκιδαικὸν Κονιάκι (μὲ τὴν φωτογραφίαν του) Παπαγ. Ν. Προεστόπουλος, Ἐλένη Περιβολοπούλου, Διονυσία Κυριακοπούλου, Ἀνθος τοῦ Μαῖου, Γεώργιος Σ. Πολυλάς, Πέτρα Σκανδαλίου καὶ Μικρὸς Ἀθηναῖος. Ἄν λάβω καὶ ἄλλας ἐν τῷ μετὰ — διότι καμμίαν φορὰν καθυστεροῦν εἰς τὰ ταχυδρομεία, ὅταν ἀναφέρω εἰς τὸ προσεχές.

Τώρα ἔρχομαι εἰς τὰς ἐπιστολάς. Τί μεγάλος σωρὸς! Φαντασθῆτε μόνον ὅτι εἶνε ἀλληλογραφία τῶν ἐβδόμαδων. Φυσικὴ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀπαντήσω ἐν ἐκτάσει, διότι μόνον τὰς πληροφορίας ποῦ περιέχουν αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ ἂν ἤθελα νὰ δημοσιεύω θὰ ἔχραζοντο στήλην ὁλόκληρον. Καὶ ἂν ἤθελα νὰ τακτίζω εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, ἢ ν' ἀποσπάσω ὅλας τὰς ὠραίας περιόπας, ἀλλοῖμονον! δὲν θὰ μου ἔφθανεν ὁλόκληρον τὸ διπλοῦν αὐτὸ φυλλάδιον, ὥστε ὑπομονὴ καὶ ἔχομεν καὶ νὰ τα ξαναποῦμεν . . .

Ἐλαβὼ καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Σύρου» τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ παλιός μου συνδρομητὴς Ἀντώνιος Π. Φουστόπουλος. Ὁραῖότητα! Μαγικὴ Εἰκὼν, πόσον χαίρω ποῦ ἔγινε καλὰ. Γράφετε μου, ὅσοι θέτε εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεσπαθώμα. Μὰ ἴσοι δυνάτον νὰ μὴ ξεσπαθώσῃς σὺ, ποῦ με ἀγαπᾷς τόσο; Ἀπὸ τὴν Ἀδριανὴν ἔλας πτωχὸς μαθητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, μὲ παρακαλεῖ νὰ τὸν ἐγγράψω συνδρομητὴν δωρεάν. Μὰ γίνεταί αὐτό; Καὶ ἂν τὸ κάμω, μήπως θὰ εἶνε ὁ μόνος; Πόσοι ἄλλοι θὰ μοῦ τὸ ζητήσουν! Ἄν θέλῃ ὁμῶς κανένα; ἀπὸ τοὺς πλουσίους συνδρομητὰς; μου νὰ μου στείλῃ ἑπτὰ δραχμὰς διὰ νὰ τὸν ἐγγράψω, τότε μάλιστα.

Πίλιν ἔλαβον βραβεία ἐπιστολάς καὶ δελτάρια φιλογραφημένα. . . Μὰ ὅταν ἔχετε νὰ γράψετε τόσα πολλά, διατὶ δὲν γράφετε σωστὴν ἐπιστολήν; Διὰ νὰ χαλῶ τὰ μῆτιν μου; Ἀλλὰ τὰ μάτια μου ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ τὴν δεκτὴν πρὸς οἰκονομίαν, — τί λέτε; Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Φίλησέ μου καὶ τὸν ἀδελφόν σου καὶ εἰπέ τῷ νὰ μου γράψῃ καὶ τὸν φαίνονται τὰ νέα μας μυθιστορήματα. Διὰ τὸν Ἀνάναν . . . μὴν ἐρωτᾷ, ἀκόμη εἰς τὸ Φάληρον, — ἐξέρρα!

Ἐγὼ ἀναγνώσῃ πολλὰ ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν, — μοῦ γράφει τὸ Γυμνάσιον Κίου, — καὶ εἶμαι εἰς ἐκ τῶν θαυμαστῶν τῶν. Φαντάζεσθαι λοιπὸν τὴν χαρὰν μου ὅταν εἶδα ὅτι καὶ φέτος θὰ ἔχωμεν ἔργον τοῦ, τὸ «Μέγα Δάσος» Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πόσον ὠραία θὰ εἶνε!

— Αὐτὸ σὲς τὸ ἐγγυῶμαι. Ἐλαβὼ γράμμα καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνοπούλαν, καὶ μάλιστα μὲ ξεσπαθώμα. Ἐπιβίω ὅτι αὐτὸ τὸ ἔτος; θὰ φαίνεται τακτικά, ὅπως ἄλλοτε. Δὲν εἶνε ἀλήθεια;

Ζωηρὰ Φλόξ [Ε] πολὺ καλογραμμένη ἡ ἐπιστολὴ σου. Διὰ τὸν Σύλλογον δὲν γνωρίζω περὶ ὁποῦ. Τόσα μου ἔγραψαν καὶ τόσα εἶπα. Κακῶς σου εἶπεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ Ταχυδρομείου, Κόρη τοῦ Δουδάβεως, διότι δὲν εἰσπορεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἐπιταγὰς 8 φράγκων. Καὶ ἐνὸς φράγκου ἂν ἐξήσεις, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐκδώσῃ. Ὡστε ὁ κύριος αὐτὸς ἢ ἀγοράσῃ τοὺς ταχυδρομικοὺς κανονισμοὺς ἢ ἐννοεῖ νὰ κάμῃ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ κῆρτόν του. Νὰ τὸν ἀναφέρῃς εἰς τὸν προϊστάμενόν του.

Εὐγε, Τσιγγαρέλλα [ΕΕ] ὠραῖότητα ἔγραψες αὐτὴν τὴν φορὰν. Μὲ λίγα λόγια καὶ δι' ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κύκλου μας. Χαίρω ποῦ σου ἤρεσαν τόσον τὰ Νέα τοῦ 1902.

Πανταχοῦ Παρῶν, ὑπάρχουν μυθιστορήματα πολὺ βλαβερά, καὶ ἄλλα πολὺ ὠφέλιμα. Παραδειγματὸς χάριν, αὐτὰ ποῦ δημοσιεύω ἐγὼ εἶνε ὅχι μόνον τερπνὰ ἀλλὰ καὶ ἠθικώτατα. Ὁ ἀναγνώστης διασκεδάζει, ἀλλὰ συγχρόνως διδάσκεται.

Ἐρῶν Σταυρῆ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Ἐστὴν ὅτι, ἐξήγησες καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπαθώμα.

Ὁ καλὸς Συνεταγισμὸς Σμύρνης, ὅτι ἐγγράφῃ ἄρα γε καὶ φέτος ποῦ φίλον μας Μονοηέτην Ἀπόλων! Ἐπὶ τῶν.

Μία φίλη μου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ — δὲν λέγω τὸ ὄνομά της οὐτὸ ψευδώνυμόν της — μοῦ γράφει ὅτι φέτος ἐνεκα πολλῶν ἀτυχημάτων, ὁ πατὴρ της δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀναγενῇ τὴν συνδρομὴν της. Λοιπόν, ὅποιος ἐκ τῶν πλουσίων

συνδρομητῶν μου θέλῃ, ἄς τὴν ἐγγράψῃ, καὶ εἰς ἐνδεικνὴν εὐγνωμοσύνης ἢ φίλην μου θὰ τοῦ στείλῃ μίαν εἰκόνα, ἔργον τῶν χειρῶν της. — Τὰ ἴδια μοῦ γράφει καὶ μία ἄλλη, ἀλλ' αὐτὴ χωρὶς δωρὸν, ἀλλὰ τὴν περὶ αὐτῆς! διότι ποῖος θ' ἀποβλέψῃ εἰς τὸ δῶρον!

Κόλπε τῆς Ἀταλείας, (Δ Σ) αὐτὸ ψευδώνυμον σου ἐνέκρινα, καὶ τὸ ἐσημείωσα εἰς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις. [Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τοὺς νέους: μου φίλους: Ἐπιμελὴ Μαθητρίαν (Δ Γ) σου ἐκλέγω αὐτό, διότι βλέπω ὅτι σὺ ταίριζεις. Γραβαρίτην (Ν Σ) Ἐλπιδοφόρον (Α Τ) πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολὴ σου. Ματαρινοφύγον (Ε Χ) εὐγε διὰ τὸ ἄριστον. Γλυκεῖαν Πατρίδα (Χ Μ). Καρδιογράφον (Α Σ). Ἀρτιστράτηγον Δέβετ (Π Α) περιμένω τώρα νὰ μοῦ γράψῃς καὶ μὲ τὴν χερσὶν σου. Ἀνδρ. Καναρινάκι (Κ Κ) σου ἄρεσαι! Μικρὰν Ἀσκακιάδα (Ε Σ) Λιακὴν Πανσέληνον (Ο Σ) ἰδοὺ αὐτὸ πῶς προτιμᾷς; καὶ Νοσταλγὸν τῆς Θαλάσσης (Κ Σ) αὐτὸ ἴσοι τὸ ὠραῖον ἔτερον!

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίας: Ὁ Κωλὸς Διαβολοῦ συγκαίρει τὸ Ἀταβύριον Ρόδου διὰ τὸ βραβεῖον τοῦ τοῦ πληροφορεῖ ὅτι δὲν ἐθύμωσε καθόλου ποῦ ὁ κλήρος ἠνέστησεν αὐτό. — Ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης χαίρετ' ἀπὸ τὸν Κάλυκα Ρόδου. — Ἡ Ἀνδρεία Σουλιδεῖς ἀσπάζεται τὴν μικροτέρην ἐκ τῶν συνδρομητῶν μου (ποῖα νὰ εἶνε; . . .) — Ἡ Χρυσόπτερος Ἀλκυὼν χαίρετ' ἀπὸ τὴν Ἀδριανὴν τῆς Ἐρήμου, τὴν ὁποῖαν κάλλιπεν γνωρίζει. — Ἡ Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως ἀσπάζεται τὴν Κυμνιτζίουσα Θάλασσαν, τὴν ὁποῖαν γνωρίζει, καὶ τὴν Χρυσανθέμειδα, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὰ ἀρχικά. — Ἡ Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως ἀσπάζεται τὴν Ἐσμεράλδαν καὶ εἶνε πολὺ εὐχαριστήμενη ποῦ τὴν ἐγώρισε. — Ἡ Μόρως πληροφορεῖ τὴν Ἀλλοπρόσαλλον, διότι, ἂν καὶ θὰ εἶνε πάντοτε «μόρως», δέχεται τὴν προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν της. — Ἡ Συριανὴ Σανθούλα ζητεῖ τὰ ἀρχικά τῆς Ἀγροτικῆς Ζωῆς: — Ἡ Κόρη τοῦ Λάλα ἀσπάζεται τὴν Κόρην τῶν Ἀλπεων καὶ τὴν πληροφορεῖ ὅτι ἴσοι ἀσθενεῖς. — τὸ Κρητικὸν Καστανὸν χαίρετ' ἀπὸ τὴν Ἐσμεράλδαν καὶ τὸ Φουγάρο τῆς Εὐγενίας. — τὸ Ζιζάνιον τοῦ Σχολείου ἀσπάζεται τὸν Αἰγίαν, καὶ πληροφορεῖ τὸν Ψευδοδικοφύρον ὅτι τὸ προσωπὸν δὲν του χρησιμεύει, διότι ἀνεκαλύφθη. — Ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης δέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ Δίσκου τοῦ Ἡλίου προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν της. — Ὁ Ἀγγελος τῆς Εὐγενίας χαίρετ' ἀπὸ τὴν Ἐσμεράλδαν καὶ ἂν μὴ ποῖος εἶνε, θὰ τοῦ στείλῃ μερικὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια τῆς πατρίδος του. — Ἡ Ἰσαβέλλα Λεονάρδου, ἀπαντᾷ εἰς τὴν Πενδοθαῖαν Καρδίαν, διότι δὲν ἐννόησε τὴν ἐρώτησιν της. — Ὁ Ἀνθος Ἀνθῶν ἀσπάζεται τὴν Ἀνοιχτάκινην Βραδὴν καὶ τὴν ἐρωτᾷ ἂν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν της. — Ἡ Ἀμαρυντίδα ἀσπάζεται τὸ Ἀἰ-λαῖφ-τῶν Πατησίων καὶ ζητεῖ τὸ ὄνομα τοῦ δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. — πολλὰ παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: — τὸ Λευκὸν Κρίνον μὲ τὴν Ἐλπίδα Κόσμον, Μέλλουσαν Καλὴν ἡμέραν καὶ Λευκὸν Τάκινθον (μὲ τὰ ὀνόματά των). — Ὁ Παρήγορος Ἀγγελος μὲ τὴν Ἀδριανὴν Κερκίρα, Λιακὴν Μαργαρίταν καὶ Ἀστροπυλάτην (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των). — τὸ Ἑλληνικὸν Ἀνδράκι μὲ τὸν Ἰππότην τῆς Οὐλίας καὶ Λιακὴν Μαργαρίταν, Μόρως, Τηλέμαχον καὶ Ὑψιπέτην Ἀέτον (τὸν ὁποῖον ἀσπάζεται) ἢ Κόρην τοῦ Στρυμῶνος μὲ τὴν Νοσταλγοῦσαν Ἑλληνίδα, Εὐέλπειδα, Χιονισμένον Μαῖον, Ἐσμεράλδαν καὶ Πικραμένην Καρδίαν ἢ Κωπηλάτην Κύνου μὲ τὸν Τριανταφυλλέριον Κάμπον, Ἀλβιδῶνα, Ἀγρὸν Μενεξεδάκι, Λόρδον Βύρωνα καὶ Ἀμαρυντίδα. — Ἡ Ἀμβρακίτις Ἀδρα μὲ τὸν Σιροκολεβάντην, Τσιγγαρέλλαν, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου, Ἀνοιχτάκινην Βραδὴν καὶ Ἰνδὸν. — Ἡ Ποιμενίς τοῦ Παραχαῖκοῦ μὲ τὴν Βίβλιν, Δόσσαν τῆς Ἐρήμου, Γλυκὴ Φιλία, Πτερωτὴν Ταξιδιώτιδα καὶ Ἀντιγόνην. — τὸ Κρητικὸν Καστανὸν μὲ τὴν Λευκὴν Ἀμαζόναν, Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου, Ἀγρὸν Μενεξεδάκι, Ἐαρινὸν Ἀρώμα καὶ Μικρὰν Κατεργάραν (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των). — Ἡ Τσιγγαρέλλα μὲ τὴν Τριχιδάσαν, Ἀγρὸν Συρίκτραν (εἰ δυνατόν μὲ τὸ ὄνοματά των). — τὸ Ἀνθος τοῦ Μαῖου μὲ τὴν Χιονοσκεπὴ Δίφωρον, Γλυκεῖαν Καρδίαν, Βροχτὴν τοῦ Διός, Ψευδοδικοφύρον καὶ Σμυρνοπούλαν. — ὁ Νυκτοκόραξ μὲ τὴν Σιωπηλὴν Νύκτα, Ἐφρεσάκινην Μαργαρίτην, Ζιζάνιον Ἀρσά

Γλυκεῖαν Καρδίαν (σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ σου ἐξαδέλφου.) Κόντε Ραπανάκη (ἐστὶν ὁ δὲ ἐσπλά-
θωμαι προοιζέει· εὐγε!) Σοφὸν Πιττακόν, Εὐχαριν, Καλικράτιδαν Ἰ. Λάσκαρην (ἐλ-
φθῆνται.) Ἀφροσεφαναμένην θάλασσαν (ἡ ὅποια
ἔχει τὸς ἀσχολίας, ἀλλὰ μολοντοὺν δὲν με-
λημονεῖ.) Κρητικὸν Κάστανον (ἐλαβα διὰ
σου τὰς ἐπιστολάς.) Ἀλλοπορῶλλον ([ΕΕ] διὰ
τὴν ὥραν ἐπιστολῆν) τὸ ἐπίθετον ποῦ διδεις
τοῦ Ἀναλὶς «γραμματοσχίστης» πολὺ ἐπιτυχη-
μένον ἄ, μὰ τοῦ ἄξιζε!) Ἀνθος τοῦ Ζαπτεῖ-
ου (λοιπὸν τί λές; θὰ τοὺς καταφέρεις;) Τηλέ-
μαχον (αἱ λύσεις δεκταί.) Ἀγγελον τῆς Εὐ-
τυχίας, Ἐλένην Γρυπάρη, Διαφυσθεῖσαν
Ἐλπίδα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολῆν) Ἰ-
περήφανον Λέοντα (τὰς ἐδέχθη.) Κύνκειον
Ἄσκη (εἶνε ἀκαθόριστος βεβαίως· φαίνεται δὲ
ὅτι εἶνε ἀπὸ τοῦ εἰός ἐκείνου, οἱ ὅποιοι ἐκασ-
τον δονίζουν τὰς ἀκάνθας τῶν ὡς βέλη.) Ζάμπαν
(ἐνοεῖται· ὅτι ἡ μεταφράσις ἔχει νὰ κἀμὴ πολὺ
ἀδύνατον μεταφράσεως εἰμπορεῖ νὰ κἀμὴ ἐν ὠρί-
τῳ ἔργον ὅλῳ διόλου ἀνθρώπῳ.) Βίχτωρα δὸν.
Μαῖρον (αἱ προτάσεις σου ἐγὼ εἶχαν σερῶν διὰ τὸ
προσεγές.) Κυματίζουσαν θάλασσαν (καὶ αἱ δύο
ἀπαντήσεις διὰ τὴν ἸΒ' Κυριακὴν πρέπει νὰ γρ-
φοῦν εἰς τὸ ἴδιον χαρτί· χαριτωμένον τὸ γραμμα-
τάκι σου, καὶ ἐλπίζω νὰ μου γράψης συχνότερα.)
Ἀνθος τῆς Ἀρετῆς (ἄλλο τὸσον εἶμαι κ' ἐγὼ
εὐχαριστήμενη μαζί σου.) Ἀλκαστὶν (ἐλθῆν.)
Γαλλικὴν Ναυαργίδα (ἐστὶν ἄ.) Μικρὸν Ἀν-
δριον, Εὐδοκὸν Ὀρίζοντα, Ναυτοπούλαν τῆς
Ἀνδρον, (ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ ἐκα-
τὸν γραμματόσημα.) Μόνωσιν (μὰ διατὶ αὐτὴ ἡ
μελαγχολία; δὲν ἐννοῶ πῶς ἐμπορεῖ νὰ μελα-
χολῇ κανεὶς εἰς τὴν ηλικίαν σου.) Ἰωάννην Χ.
Βαφειάδην, Ζωὴν Η. Δελμοῦζον (εὐχαριστῶ
πολύ) Μινώτον Νέγκαν (ἐστὶν ἄ.) Κόρην τοῦ
Λάλα (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ καὶ θὰ μου γρά-
ψης συχνά.) Ἀμαρυλλίδα (τὰ ἔλαβες;) Ἀρχι-
καλαμπουριστὴν ([Ε] διὰ τὴν προτοχρονιάτικ-
ὴν ἐπιστολήν, Χιονοσκεπὴ Ἀίρην (ἐλαβον)
Δήμητραν Ν. Φαρμακίδον (δεκταί.) Λεσβια-
κὸν Ἀνθος (πολὺ περίεργον· τὰ ἐξανάστειλα.)
Ὀνειροπόλον Ψυχὴν (ἄμα μοῦ γράφεις συχνά,
πάντοτε θὰ διέπης τὸ ψευδώνυμον σου.) Ἀντι-
γόνην (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐυκόλίας.) Ζιζάνιον
Σχολεῖον (ποῖα φυλλάδια δὲν ἔλαβες;) Εὐγενῆ
Καρδίαν ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολῆν) Ρου-
μελιώτικον Σταφύλι ([Ε] τὴν εὐμορφὰ ποῦ τα-
λέγεις· γράφε μοι λοιπὸν συχνότερα.) Ποντικόν,
Τσοῦχτραν (τώρα ποῦ ἐπέραςαν τὰ θάνατα, γρά-
φε λοιπὸν τακτικώτερα.) Ἰωάννην Θ. Διαμαντῆν,
Ἡλῖαν Χαρμαντῆν (σὲ δέχομαι μετὰ πάσης
χαρᾶς.) Στήριγμα τῆς Μητρὸς (εὐχαριστῶ· φι-
λῆσέ μου καὶ τὴν ἀδελφὴν σου.) Δημ. Γ. Κόντην
(ποῦ εἶνε τόσον μικρὸς καὶ λύει τόσον ὥραϊα τὰ
αἰνίγματα.) Μέλλουσιν Καλοῦρην, Λευκὸν Κρί-
νον (θὰ τὰς δημοσιεύσω.) Ἰτέαν (καὶ εἰς τὰς
δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ναι.) Φιλοπάτριδα
Ἰάδα ([ΕΕ] ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς ἐμεγάλωσε καὶ
γράφει τόσον καλὰ, ὥστε εἰμπορεῖ πλέον νὰ εἶνε
καὶ συνεργάτης μου.) Νέμον ([ΕΕ] δι' ὅσα ὥ-
ραϊα μοῦ γράφεις.) Ἐσπεράντην, Ἀγνωστοί
Μέλλον, Κρόταλον (εὐγε.) Τζῶ. Μπούλλ, Ναυ-
τόπαιδα (πραγματικῶς, οἱ φίλοι μου τοῦ 1897
ἦσαν πολὺ ἐνθουσιώδεις διὰ τὸ ἐσπλάθωμαι, ἀλλὰ
μῆπως δὲν εἶνε καὶ οἱ σημερινοί; ἀποδείξεις σὺ
ὁ ἴδιος.) Ναυτοπούλαν τῆς Κρανῆς (εὐγε.)
Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπιδου (μὴν ἀνησυχῇς διόλου,
διότι ἔχεις πλήρη τὴν συγγνώμην μου.) Κόρην
τοῦ Στρωμνιδίου, Φαληρικὴν Ἀῦραν, Χαμένην
Εὐτυχίαν (τί καλὰ ποῦ ἔκαμες νὰ μὴ τοὺς ἀ-
κούστῃς!...) Ἀδελαΐδα—Μαρίαν Παπαμάρκον
(ποῦ ἔδωσα τὴν εὐχὴν... τώρα νὰ ἰδοῦμε!) Δέ-
σποιναν Ἀθ. Ἰσκού, Ἑλληνικὸ Ἀεράκι ἐστει-
λα.) Ἑλληνικὴν Ναυαργίδα (Δελτίον «Ἑλλη-
νιστάδος» θὰ δημοσιεύῃ πολὺ γρήγορα· τὸ
εἶχα διὰ σήμερον, ἀλλὰ δὲν ἔμεινε τόπος.) Ἀῦ-
ραν τῆς Κερκύρας (ἄργησα νὰ λάβω τὴν ἐπιστο-
λήν σου, καὶ νομίζω ὅτι αἱ πληροφορίες τὴν ὥρην

εἶνε περιτταί.) Λευκὸν Τάκινθο. (χαίρω ποῦ ἔ-
γινες καλὰ.) Ἀγγελον Ἀνδρεῖον. Ἀθῶν
Καρδίαν (τὸ ἔλαβα,) Λευκὴν τῆς Καστίλλης
Πενθοῦσαν Καρδίαν (ἐλαβον τὴν συλλογὴν σου,
ἀλλὰ τὴν ἐπιστολήν δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν γράψης
μαζί με τὰς Ἀσκήσεις.) Μύτιλον τὸν Μαργα-
ριτοφόρον, Δρόσον τῆς Ἐρήμου, Ἀλκατερίνην
Ἀλμείδα, Πρίγκιπα τῆς Μαργησίας (ἐλεύθε-
ρον τὸ ψευδώνυμον ποῦ θέλεις· ἀλλὰ πρέπει νὰ
στείλῃς 1 δρ.) Λοζίαν (δὲν ἐκλέγεις· μόνος σου
τίποτε διὰ νὰ ἰδῷ πῶς θὰ το κἀμῃ; ἔτσι εἶνε
ἀπλούστερον· ἀλλὰ νὰ μου στείλῃς μαζί καὶ τὸ
πρωτότυπον.) Θαλάσσιον Κῆμα (νὰ σε ἰδῶ!)
Ψευτοδικηρόν ἰβραβεῖον ἐστὶν ἄ.) Ξενιτευμέ-
νην Σινωπίδα, Ἰ. Θ. Τοῦμπαν (καὶ ὅμως εἶνε
δύσκολοι...) Ἀμβρακιώτιδα Ἀῦραν, Πτηνὸν
τῆς Ἐρήμου (στεῖλε μοι λοιπὸν!) Μαστιχῶν
τῆς Χ' οὔ, Λευκὴν Ἀκακίαν (εὐχαριστῶ· σήμε-
ρον, ἐλέγξω ψευδώνυμον τῆς νέας μου φίλης.)
Ἰωάννην Γ. Μαργιάνην (χαίρω πολὺ, ἀλλὰ
νὰ ἐκλέξῃς ἄλλο ψευδώνυμον, διότι αὐτὸ δὲν εἶνε
κατάλληλον.) Τυδέα κλ. κλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 2 Ἰα-
νουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ συνδρομηταὶ τῆς «Διά-
πλάσεως τῶν Παίδων»,
ὅσοι δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομήν
των ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας, παρακα-
λοῦνται νὰ κατεβάλλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐν Ὁ-
δησῶ καθηγητὴν κ. Ἀναστάσιον Ν. Μάλ-
των, (Alexandrowski Prospect, No 3) εὐγε-
νὸς ἀναδεχθέντα τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἡμε-
τέρου περιοδικοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσίαν.
Παρὰ τῷ αὐτῷ κ. Ἀντιπροσώπῳ ἐγγράφονται
καὶ νέοι συνδρομηταί, ἐξ οἱσδήποτε πόλεως τῆς
Ρωσίας, καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι περὶ
ἀποστολῆς τόμων τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς
Βιβλιοθήκης τῆς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Μαρτίου.

Ο χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δίδω νὰ γράψωσι
τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν
τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλους, ὡς ἑκάστος
παιδίον 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΥΣΕΩΝ

[Κατὰ τὰν αὐτὴν προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ πα-
ρόντος φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 73ος Διαγωνι-
σμὸς τῶν Λύσεων. — Τ' ἀποτελέσματα τοῦ
πρὸς Σύνοδον Πνευματικῶν Ἀσκήσεων 71ου
Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιεύσω ἀργότερα· οὐχ
ἦσαν οἱ δημοσιεύσεις τῶν ἐγκριθεῖσων Ἀσκήτε-
ων ἄρχει ἀπὸ σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ
μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.]

1. Λεξιγράφος.

Πέρνω πρῶτα ἓνα γράμμα καὶ μιὰ νότα μουσική,
Πόλιν ἔπειτα ἀρχαίαν, μὲ ναόν, ὀνομαστή.
Τέλος ἄλλο ἓνα γράμμα· καὶ χωρὶς νὰ το νοήσης,
Πόλι νέα σοῦ σκαρδύνω, ὅπου εἶνε νὰ πορήσης.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου Ἀνδρεῖου

2. Στοιχειογράφος.

Ἄν τὸ πρῶτό μου μοῦ βγάλῃς

Καὶ δὴ γράμματα μοῦ βάλῃς.

Θὰ ἰδῇς ἀπὸ ποτὸν

Νὰ πετάξῃ ἐν πτηνόν.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχῆς

3. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Δ καὶ βάλῃς Υ

Καὶ θὰ ἰδῇς εἰς τὴν στιγμήν.

Ἀπὸ μέγα ἔρπετόν,

Ἐν τετράποδον γνωστόν.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Σιωπῆς Νυκτός.

4. Δημιουργεῖς Ἀνιγραμ.

Μακρὺ· μακρὺ σὰν ἄντερο

Καὶ στερογυλὸν σὰν πάλλαρο

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἥλιας Κ. Παπαδημη-
τρίου

5. Ρόμβος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ἔσθ' ἡ μὴν ἡμῶν θὰ εὐχῇς,
Τὸ δεύτερον μιὰ πρόβεις τὸ σχηματίζει εὐδύς.

Τὸ τρίτον εἶνε ὄνομα ἀθάνατον, γλυκὺ...
Μία πόλις εἰς τὸ τέταρον, καὶ δὴ Ἰταλική.
Εὐλοῦν τεμᾶξιν ὀπλοῦ, τὸ πέμπτον φανερόναι,
Καὶ ἂν τῶν μὲν κ' ἡλικίαν τὸν ρόμβον συμπληρῶναι
Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἑξουσιώτου Ναπολιόντος

6. Ἀστὴρ.
★ ★ ★ Ναυτικασταθούν οἱ ἀστερί-
★ ★ ★ σκαι διὰ γραμμῶν οὕτως
★ ★ ★ ὥστε νὰ σχηματίζονται ὀρι-
★ ★ ★ ζοντίως θεός, καθέως ὅρος.
★ ★ ★ πλῆγως δὲ σημειῖται καὶ νῆσος.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Κοιμηθῆκα Κέματος

7-9 Ἀστεῖα Παροράματα.

- 1.— Τὸ φῶς ὡς τὰ χόρτα φθάνει.
- 2.— Ὅποιος μαγεύει τὸ πουλὶ, χάνει καὶ τὸ
- 3.— Τὰ ἀρώματα εἶνε ἑπτά. [λαγὸ.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Ἡρώδους τοῦ Ζαλόγγου

10. Μαγικὴ Συλλαβὴ

μετ' Ἀκροστιχίδος ἐξ ἀντιθέτων.

Ἀνταλλάσσοντες δύο γράμματα ἐκάστης τῶν
κῆτῶν λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς
αὐτῆς, εὐρίσκετε ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τὰ
ἀντίθετα, διὰ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν, σχηματίζουν
ἐν ἀκροστιχίδι τὸ ὄνομα ἑξῆς:

ριὰ, Μιλτος, ῥῆσις, Δαίς, προσέχω

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἑρμούου Νέρου

11. Φωνηεντόλιπον.

ον· θν· κ· χρ· κν

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ανατολῆς.

12. Γράφος

Σ' ΗΗ ντὰ α λο λο λο

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Πῶς-με λίνε.

13. Μαγικὴ Εἰκὼν.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 13 δημοσιεύου-
μένης Μαγικῆς Εἰκόνος. Τὸ κεκρυμμένον πρό-
σωπον θὰ ζωγραφισθῇ ὁλόως ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν
λύσεων, ἄνευ ἄλλης περιγραφῆς.

ΔΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ γιλλου 43

461. Τέτον (τε, ἴον). — 462. Κύρκος, Κύδνος.

464.

— 465. ΒΑ—ΝΑ—ΝΑ.

ΝΑ—ΘΑΝ

ΝΑ

ΕΠΙ

ΙΛΙΟΝ

ΣΤΑΔΙΟΝ

ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ

466—467. 1, Καίτιγνη (καίτοις γνήσιος). — 2,
Πάτρα (ἀγαπᾷ τρελά). — 3, Λάρισσα (μου-
λάρι σαν). — 468. ΣΟΥΗΔΙΑ (δόος, υἱός,
Ἡσίοδος, δύσις, Ἰσις, Ἀΐας).

— 469. Ἀνία 470—474 Τῇ ἀνταλλαγῇ

Ἰαλί

Ἀγγλία

Περσία

Ελλάς

Δουσανία

Σερβία

Ισπανία

Σουηδία

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

533

534

535

536

537

538

539

540

541

542

543

544

545

546

547

548

549

550

551

552

553

554

555

556

557

558

559

560

561

562

563

564

565